

BIULETYN INFORMACYJNY

Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

ISSN 1234 - 9771

199

Wydawany od 1992 r.

W numerze m.in.:

- ☞ Ogólnopolska Manifestacja w Warszawie
- ☞ Grudniowe rocznice
- ☞ Trzecia edycja „Pracodawca Przyjazny Pracownikom
- ☞ Notes Związkowca nr 61

DZIAŁ INFORMACJI
KK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Gdańsk, listopad / grudzień 2009 r.

Spis treści

WYDARZENIA MIESIĄCA	3
Z OBRAD PREZYDIUM KK	7
POSIEDZENIE Z DN. 3 LISTOPADA 2009.....	7
POSIEDZENIE Z DN. 16 LISTOPADA 2009.....	10
POSIEDZENIE Z DN. 23 LISTOPADA 2009.....	11
POSIEDZENIE Z 30 LISTOPADA 2009 R.....	15
POSIEDZENIE Z DN. 9 GRUDNIA 2009	17
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ	22
POSIEDZENIE Z DN. 24-25 LISTOPADA 2009	22
KRAJOWE DNI PROTESTÓW	30
PIKIETA W OBRONIE ZWOLNIONYCH PRACOWNIKÓW	30
OGÓLNOPOLSKA MANIFESTACJA W WARSZAWIE.....	30
PETYCJA	32
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	33
WSKAŹNIKI GUS.....	33
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	34
NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA.....	34
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE	36
WIZERUNEK.....	36
EKONOMIA.....	37
ROZWÓJ ZWIĄZKU	37
DIALOG SPOŁECZNY.....	38
INFORMACJE RÓŻNE	39
DWUDNIOWE POSIEDZENIE KOMISJI KRAJOWEJ W KIELCACH	39
GRUDNIOWE ROCZNICE	40
AKCJA "CZY IKEA JEST OK" PRZEKRACZA GRANICE	40
PRACODAWCA PRZYJAZNY PRACOWNIKOM	41
ARTYKUŁ MIESIĄCA	41
ZWIĄZKI ZAWODOWE A OCZEKIWANIA PRACOWNIKÓW.....	41

WYDARZENIA MIESIĄCA

Posiedzenia, opinie, spotkania prezydium i Komisji Krajowej

3 listopada - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium podjęło decyzje:

- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie rodzajów psów asystujących, wydawania certyfikatów i rejestru podmiotów uprawnionych do wydawania certyfikatów.
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MZ w sprawie sposobu działania Komisji Lekarskiej

16 listopada - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium podjęło decyzje:

- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie przyznawania skierowanemu bezrobotnemu środków na podjęcie działalności
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

23 listopada - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium podjęło decyzje:

- ws. opinii o projekcie MG założeń do aktów prawnych wprowadzających system ochrony odbiorców wrażliwych energii elektrycznej
- ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o likwidacji Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

24-25 listopada – w Kielcach odbyło się dwudniowe posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Sytuacja w PKP Przewozy Regionalne, czy zmiana ustawy Karta Nauczyciela to niektóre tematy, o których dyskutowano podczas posiedzenia. Komisja Krajowa z oburzeniem przyjęła nie tylko informację o orzeczeniu Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasbourgu, ale także fakt, że w Polsce są środowiska, które kwestionują obecność Krzyża w szkołach, szpitalach czy zakładach pracy. Na wniosek Sekretariatu Oświaty i Wychowania, Komisja Krajowa zwróciła się do Prezydenta RP, Rady Ministrów i kół poselskich o uchylenie przepisów wprowadzonych do Karty Nauczyciela w 2008 i dotyczących zwiększenia godzin pracy.

30 listopada – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium podjęło decyzje:

- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS i MKiDN zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykazu bibliotek i organizacji osób niewidomych lub ociemniałych oraz organizacji, których celem statutowym jest działanie na rzecz osób niewidomych lub ociemniałych
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w centralnych rejestrach prowadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych

- ws. opinii o projekcie założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MŚ w sprawie świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska albo regionalnej dyrekcji ochrony środowiska

9 grudnia – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium Podjęło decyzje:

- ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM zmieniającego rozporządzenie z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie szczegółowego trybu zbywania akcji Skarbu Państwa
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie organizacji, sposobu, trybu i zakresu działania Krajowego Biura i Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych
- ws. opinii o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o pracownikach samorządowych

Relacje z rządem

6 listopada - Zarząd Wielkopolska NSZZ "Solidarność" wysłał do wielkopolskich parlamentarzystów apel o podjęcie działań mających na celu realizację postulatów zawartych w petycji skierowanej do Premiera RP. W petycji adresowanej do premiera D. Tuska związkowcy domagają się: zabezpieczenia środków na odprawy dla zwalnianych pracowników na poziomie odpraw, które otrzymali stocznioowcy; zabezpieczenia środków na bieżące wypłaty wynagrodzeń; zobligowania Ministerstwa Skarbu do przygotowania w trybie pilnym planu restrukturyzacyjnego dla H. Cegielski-Poznań S.A. połączonego z nową strategią ekonomiczną ratującą zakład przed upadłością lub likwidacją.

Komisja Trójstronna

9 listopada - odbyło się spotkanie zespołu Komisji Trójstronnej ds. ubezpieczeń społecznych. Minister pracy i polityki społecznej nie przedstawiła żadnych konkretnych założeń do zmian w systemie emerytalnym. Zdaniem przedstawicieli z „Solidarności” wszelkie zmiany w systemie ubezpieczeń społecznych powinny być wprowadzone w oparciu o szeroki konsensus społeczny i od początku powinny być przedmiotem uzgodnień. W związku z tym przedstawiciele związków zawodowych i organizacji pracodawców zażądali przedstawienia na piśmie proponowanych zmian w systemie emerytalnym. Po otrzymaniu od strony rządowej propozycji zmian, w ciągu dwóch tygodni odbędzie się spotkanie zespołu ds. ubezpieczeń społecznych.

grudzień – na posiedzeniu Komisji Trójstronnej partnerzy społeczni przedstawili postulaty. Oczekują, że prawo do ochrony zdrowia "w sposób definitywny znajdzie należne mu miejsce w pierwszej linii priorytetów państwa". Na razie zdrowie przegrywa w istotnych starciach z celami doraźnymi. Postulaty dotyczyły: ujednoczenia sposobu naliczania składki na powszechne ubezpieczenie zdrowotne, uszczelnienie systemu finansowania opieki zdrowotnej i wprowadzenia jednolitego rejestru usług medycznych oraz kontrolowanej gospodarki lekowej, zorganizowania systemu opieki długotrwałej w sposób, który umożliwi powszechny do niej dostęp osobom potrzebującym oraz zagwarantuje godną opiekę zdrowotną zgodną z zasadami współczesnej medycyny. Dodatkowo partnerzy społeczni postulują o monitorowanie przekształceń własnościowych szpitali w 2009 i 2010 roku.

Współpraca zagraniczna

3-7 listopada - na zaproszenie Konfederacji Związków Zawodowych Azerbejdżanu gościła w Baku delegacja NSZZ "Solidarność" z Januszem Śniadkiem na czele. Przewodniczący NSZZ "Solidarność" spotkał się z Satarem Mehbalijewem, przewodniczącym azerskiej konfederacji, a także z członkami ścisłego kierownictwa organizacji. Wizytę dość obszernie odnotowała telewizja i inne media w Azerbejdżanie. W trakcie realizacji programu odbyło się kilka spotkań z przedstawicielami sektora spożywczego, oświaty i metalowego połączone z wizytami w zakładach pracy. W trakcie wizyty doszło do spotkania z Krzysztofem Krajewskim, Ambasadorem RP w Baku.

Protesty, manifestacje, akcje strajkowe i porozumienia w zakładach pracy

4 listopada - związkowcy ze służby zdrowia z woj. śląskiego pikietowali przed ministerstwem zdrowia w Warszawie. W ten sposób protestowali przeciwko dramatycznie spadającemu finansowaniu leczenia szpitalnego w województwie śląskim. Według szacunków Regionalnego Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ "S" dla szpitali zabraknie w tym roku ok. 300 mln zł. Podobnych braków w budżecie śląskiego NFZ można się spodziewać w przyszłym roku. Związkowcy domagali się też zapłaty szpitalom za tzw. nadwykonania.

18 listopada - pracownicy ochrony IKEA domagają się poszanowania swoich praw do zrzeszenia się w związek zawodowy i apelują o większe zainteresowanie ich warunkami pracy. Ponieważ IKEA od 36 dni milczy i nie odpowiada na postulaty pracowników, w Markach k. Warszawy, organizowali pikietę protestacyjną. Zdaniem pracowników ochrony szwedzki koncern tylko pozoruje społeczną odpowiedzialność i wspiera firmę Solid w nieetycznych działaniach. Pracownicy ochrony zatrudnieni przez firmę Solid i chroniący sklepy IKEA chcą nakłonić IKEĘ do rozmów o warunkach pracy.

20 listopada - Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe zorganizował o godz. 14.00 pikietę przed siedzibą firmy Sanden Manufacturing Poland Sp. z o. o. w Polkowicach. Związkowcy protestowali w obronie zwolnionej Eweliny Zaremby przewodniczącej Komisji Zakładowej NSZZ Solidarność przy Sanden Manufacturing Poland Sp. z o. o. w Polkowicach. Działania dyrektora mają na celu rozbić Związek, który w ostatnim okresie osiągnął znaczący sukces, wymuszając w trybie sporu zbiorowego podwyżkę płac dla wszystkich pracowników. Związkowcy żądają natychmiastowego przywrócenia przewodniczącej do pracy i zaprzestania szykanowania działaczy związkowych w Sandenie.

27 listopada - Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ "Solidarność" organizował ogólnopolską pikietę w obronie zwolnionych pracowników z firmy Officina Labor Sp. Z o.o. w Rzgowie. Pikietą odbyła się przed siedzibą Zarządu Spółki w Toruniu. Kierownictwo firmy Officina Labor Sp. Z o.o. Zakład w Rzgowie zwolniło ośmiu pracowników, członków NSZZ "Solidarność", w tym cały zarząd nowo powstałej zakładowej organizacji związkowej wraz z przewodniczącym. Pracodawca zwolnił tych pracowników tylko za to, że założyli w swoim zakładzie pracy organizację zakładową NSZZ "Solidarność".

15 grudnia - pracownicy likwidowanych zakładów przyjechali na ogólnopolską manifestację do Warszawy. Zapowiedzieli, że nie przebaczą i nie zapomną zaniechań, których dopuścili się ludzie odpowiedzialni za polski przemysł i polskich robotników. 3 tysiące pracowników biorących udział w manifestacji domagało się rozwiązań dla polskiego przemysłu. Manifestacja zorganizowana na wniosek Sekcji Krajowej Przemysłu Okrętowego oraz regionów Zachodniopomorskiego i Gdańskiego spotkała się odzewem pracowników. Mimo mrozu i nieprzychylnego pogody przyjechali z całej Polski. Domagali się pracy i chleba, osłon i programów dla zwalnianych pracowników oraz opracowania pomocy dla upadających zakładów i branż.

21 grudnia - w Katowicach w obronie miejsc pracy protestowali związkowcy z kolejarskiej "Solidarności".

Natomiast kolejarze ze spółki Przewozy Regionalne zawiesili prowadzony w Warszawie od dziewięciu dni strajk głodowy (w proteście wzięło udział dziesięciu członków „Solidarności”). Stało się tak po zakończeniu rozmów z zarządem przedsiębiorstwa na temat zwolnień pracowników. Od wielu miesięcy związkowcy zarzucają szefom Przewozów Regionalnych, że kolejarzom są wręczane wypowiedzenia z pracy z naruszeniem obowiązujących procedur prawnych, bez jakichkolwiek odpraw czy programów ostonowych dla zwalnianych pracowników, pomimo zamiaru dokonania wypowiedzeń dla ponad 1,5 tysiąca pracowników w spółce. Negocjacje na temat szczegółów porozumienia mają być prowadzone w styczniu 2010 r.

Inicjatywy, uroczystości rocznicowe, konferencje organizowane przez NSZZ „Solidarność”

7 grudnia - w Łodzi zostało uroczystie otwarte Muzeum „Solidarności”. Jest to drugie w Polsce muzeum gromadzące pamiątki naszego Związku, podobne istnieje już w Gdańsku. Uroczystego przecięcia wstęgi dokonali Waldemar Krenc przewodniczący łódzkiej „Solidarności”, Jolanta Chełmińska wojewoda łódzki, Halina Rosiak wiceprezydent Łodzi, Iwona Śleodzińska-Katarasińska poseł na Sejm RP, Kazimierz Sobotka dyrektor Instytutu Europejskiego oraz Mieczysław Góra dyrektor Muzeum Tradycji Niepodległościowych. Podczas uroczystości obecni byli także: Jerzy Kropiwnicki, Prezydent miasta Łodzi, duchowni oraz dawni i obecni działacze NSZZ „Solidarność”. Otwarcie Muzeum „Solidarności” zainaugurowała wystawa „W rocznicę stanu wojennego 13.XII.1981 – 22.VII.1983” gromadząca pamiątki: gazetki, zdjęcia, fotografie, plakaty oraz pamiątki wykonane przez internowanych, m.in. proporzki, linoryty, gazetki, karty pocztowe i koperty ze stemplami podziemnej „Solidarności”.

grudzień - minęła 39. rocznica wydarzeń Grudnia'70 na Wybrzeżu a także 28. rocznica pacyfikacji kopalni „Wujek”. W Katowicach i na Wybrzeżu z tej okazji odbyły się uroczystości rocznicowe. Główne uroczystości rocznicowe w Gdańsku tradycyjnie rozpoczęła msza święta w kościele św. Brygidy, której przewodniczył metropolita Gdański arcybiskup Leszek Sławoj Głódź. W uroczystościach uczestniczyli przedstawiciele komisji zakładowych z całego regionu, członkowie władz krajowych i regionalnych Związku z wiceprzewodniczącym Komisji Krajowej Maciejem Jankowskim i przewodniczącym Regionu Gdańskiego Krzysztofem Doślą, a także reprezentanci władz miasta i województwa. Po mszy złożono kwiaty pod pomnikiem Poległych Stoczniovców, gdzie odbył się Apel Poległych. W Katowicach uroczystości tradycyjnie rozpoczęła msza św. w kościele pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego. Następnie uczczono pamięć poległych pod Pomnikiem - Krzyżem na placu przed kopalnią, który od dziś nosi nazwę Plac NSZZ „Solidarność”. Podczas pacyfikacji kopalni Wujek na początku stanu wojennego od milicyjnych kul zginęło 9 górników i wielu zostało rannych. W Gdańsku, Gdyni, Szczecinie i Elblągu według oficjalnych komunikatów życie straciły wówczas 44 osoby a 1164 zostało rannych.

grudzień – Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” rozpoczęła trzecią edycję akcji certyfikacyjnej „Pracodawca Przyjazny Pracownikom”.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 3 LISTOPADA 2009

Decyzja Prezydium KK nr 206/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie rodzajów psów asystujących, wydawania certyfikatów i rejestru podmiotów uprawnionych do wydawania certyfikatów

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 października 2009 roku w sprawie rodzajów psów asystujących, wydawania certyfikatów i rejestru podmiotów uprawnionych do wydawania certyfikatów.

Decyzja Prezydium KK nr 207/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 24 września 2009 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia.

Decyzja Prezydium KK nr 208/09

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ "Solidarność"

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku NSZZ "Solidarność" przez Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Krakowie w kalendarzu na 2010 rok przypominającym o 30. rocznicy powstania NSZZ "Solidarność". W przypadku zmiany kształtu graficznego znaku NSZZ "Solidarność" wymagane jest uzyskanie oddzielnej zgody od autora znaku - Jerzego Janiszewskiego.

Decyzja Prezydium KK nr 209/09

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ "Solidarność"

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zezwala Panu Andrzejowi Chłapeckiemu - Teatr Indywidualny ze Studio Artystycznych Realizacji & Śląska Galeria Sztuki na użycie logo NSZZ "Solidarność" i gadżetów ze znakiem NSZZ "Solidarność" w spektaklu teatralnym pt. "Ani kroku bez Baty".

Decyzja Prezydium KK nr 210/09

ws. rejestracji MKK PKP S.A. w Warszawie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 29/04, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ "Solidarność" PKP S.A. w Warszawie.

MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr "78".

Decyzja Prezydium KK nr 211/09

ws. upoważnienia do podpisania protokołu dodatkowego nr 24 do PUZP dla pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia członków Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność": Bogdana Kubiaka oraz Juliana Andrzeja Koneckiego do podpisania w imieniu NSZZ "Solidarność" protokołu dodatkowego nr 24 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8 czerwca 1998 roku.

Decyzja Prezydium KK nr 212/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MZ w sprawie sposobu działania Komisji Lekarskiej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" stwierdza, że projekt rozporządzenia w sprawie sposobu działania Komisji Lekarskiej przygotowany przez Ministra Zdrowia budzi liczne zastrzeżenia.

Delegacja do wydania przedmiotowego rozporządzenia znajduje się w ustawie z dnia 6 listopada 2009 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2009 r. Nr 52, poz. 417), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z art. 32 ust. 5 ustawy, uwzględniając efektywność realizacji praw pacjenta Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej jest zobowiązany do określenia w drodze rozporządzenia sposobu działania Komisji Lekarskiej.

Wydaje się jednak, że część proponowanych rozwiązań wykracza poza umocowanie wskazanej ustawy.

Nazwa "Komisja Lekarska" jest terminem wieloznacznym w kontekście używania jej dla innych działań nie objętych zakresem ustawy i projektowanego rozporządzenia. Zasadnym więc wydaje się sprecyzowanie nazwy: np. Komisja Lekarska przy Rzeczniku Praw Pacjenta (w tytule rozporządzenia i odpowiednio w treści rozporządzenia).

Zarówno przepisy ustawy jak i projektu rozporządzenia nie rozstrzygają w sposób wyczerpujący procedury funkcjonowania Komisji Lekarskiej i zgłoszenia sprzeciwu przez pacjenta za pośrednictwem Rzecznika Praw Pacjenta. Ustawa wskazuje jedynie, iż kodeks postępowania administracyjnego nie będzie miał zastosowania.

Z treści projektu rozporządzenia nie wynika, czy działać będzie stała Komisja Lekarska, a jej skład będzie uzależniony od decyzji lekarza określonej specjalności, czy też w związku z każdym sprzeciwem zgłoszonym przez pacjenta Rzecznik Praw Pacjenta będzie tworzył nową Komisję, w składzie określonym w rozporządzeniu (par.2.1).

Art. 31 ust.3 ustawy stanowi, iż sprzeciw, wnoszony przez pacjenta od opinii lub orzeczenia lekarskiego do Komisji Lekarskiej (która działa przy Rzeczniku Praw Pacjenta), wymaga uzasadnienia, w tym wskazania przepisu prawa, z którego wynikają prawa lub obowiązki (naruszone lub potencjalnie naruszone opinią lub orzeczeniem). Natomiast ust.4 przytoczonego artykułu określa, że w przypadku niespełnienia wymogów ust.3, sprzeciw jest zwracany osobie, która go wniosła. Ponieważ przepisy ustawy nie precyzują, kto winien dokonywać oceny spełnienia wymogów, o których mowa w ust.4 można przyjąć, że wnosząc sprzeciw za pośrednictwem Biura Rzecznika Praw Pacjenta (p.art.31 ust.2) dokonuje tej oceny Rzecznik. Jednak to Komisja Lekarska a nie Rzecznik, który zapewnia obsługę organizacyjną i techniczną Komisji Lekarskiej (par.8 projektu), jest organem do którego wnoszony jest sprzeciw. Komisja Lekarska, w składzie określonym w przepisie art.31 ust.6 ustawy powinna podejmować w tym zakresie decyzję. Rzecznik powinien jedynie przedstawiać stanowisko ws. spełnienia wymogów określonych w art. 31 ust.3 ustawy.

Przepisy ustawy nie ograniczają prawa wnoszącego sprzeciw do żądania przeprowadzenia badania lekarskiego przez Komisję Lekarską, stanowiąc jedynie, że przeprowadzone ono może być: "w miarę potrzeby" (art.31 ust.5).

Przepisy projektu w par.2 ust.2 pkt 4 pozostawiły decyzję o przeprowadzeniu badania do swobodnego uznania przewodniczącego Komisji Lekarskiej, bez zagwarantowania możliwości wnioskowania wnoszącego sprzeciw w tej sprawie, ani poddania decyzji ocenie Komisji Lekarskiej. Nie jest przy tym jasne, jaki status prawny miałyby mieć decyzja podejmowana jednoosobowo przez przewodniczącego Komisji Lekarskiej.

W par.5 ust.2 określono, że badanie pacjenta przeprowadzają członkowie Komisji Lekarskiej, nie precyzując w jakim trybie zostaje wydana na jego podstawie opinia lekarska. Czy jako jedna uzgodniona z możliwością lub brakiem opinii odrębnych, czy będzie to szereg opinii.

Par.6 ust.1 precyzuje, że orzeczenie Komisji Lekarskiej podpisują wszyscy jej członkowie. Nie określono możliwości wniesienia zdań odrębnych.

W par.7 ust.2 należałoby doprecyzować, że chodzi tu o pracownika Biura Rzecznika Praw Pacjenta. Osoba, o której mowa w tym ustępie, występuje w przepisie jako pracownik Biura.

Prezydium KK zwraca uwagę, że powołanie instytucji Rzecznika Praw Pacjenta powinno wzmocnić i ułatwić egzekucję praw pacjenta, a przyjęta ustawa wraz z aktami wykonawczymi - usystematyzować prawa mu przysługujące. Przyjęte rozwiązania ustawowe oraz projekt rozporządzenia wzbudzają liczne kontrowersje i mogą rodzić wątpliwości w praktyce. Zgodnie z art. 31.1 ustawy pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy mogą wnieść sprzeciw wobec opinii albo orzeczenia określonych w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, jeżeli opinia albo orzeczenie ma wpływ na prawa lub obowiązki pacjenta wynikające z przepisów prawa. Podkreślić trzeba, że przepis jest nieczytelny i rodzić będzie wiele praktycznych wątpliwości, szczególnie w zakresie wpływu opinii i orzeczeń na prawa lub obowiązki pacjenta wynikające z przepisów prawa. Dlatego też Prezydium KK wnioskuje o przygotowanie przez Rzecznika Praw Pacjenta potencjalnych przypadków orzeczeń albo opinii, co do których pacjent może wnieść sprzeciw oraz opublikowanie ich na stronie internetowej Rzecznika Praw Pacjenta.

Prezydium KK wnosi o uwzględnienie powyższych uwag i zastrzeżeń.

POSIEDZENIE Z DN. 16 LISTOPADA 2009

Decyzja Prezydium KK nr 213/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniające rozporządzenie w sprawie dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej.

Decyzja Prezydium KK nr 214/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie przyznawania skierowanemu bezrobotnemu środków na podjęcie działalności

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie przyznawania skierowanemu bezrobotnemu środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych.

Decyzja Prezydium KK nr 215/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zmieniającego rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawieniem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych.

Zwracamy jednocześnie uwagę, że podstawowym kryterium doboru uczestników audycji radiowych i telewizyjnych powinny być związki zawodowe i organizacje pracodawców reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.

Decyzja Prezydium KK nr 216/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 217/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 218/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 219/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 220/09

ws. wyrażenia zgody na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w nazwie skweru „Skwer Obrońców Solidarności” przy zbiegu ulic Cypriana K. Norwida i Zygmunta Janiszewskiego we Wrocławiu na terenie Politechniki Wrocławskiej na którym stoi Pomnik poświęcony „Wszystkim współtwórcom, obrońcom i bohaterom „Solidarności”.

Decyzja Prezydium KK nr 221/09

ws. zmiany decyzji Prezydium KK nr 111/09

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia zmienić swoją decyzję nr 111/09 z dnia 8 czerwca 2009 r. ws. projektu dofinansowanego w ramach PO KL, Priorytet II, Poddziałanie 2.1.2. Tytuł roboczy projektu: „Promowanie zarządzania wiekiem jako narzędzie wzmacniające potencjał adaptacyjny przedsiębiorstw”.

Zmiana polega na tym, że z ramienia Prezydium KK dodatkowo odpowiedzialny za realizację wyżej wymienionego projektu będzie Maciej Jankowski – Zastępca Przewodniczącego Komisji Krajowej.

POSIEDZENIE Z DN. 23 LISTOPADA 2009

Decyzja Prezydium KK nr 222/ 09

ws. opinii o projekcie MG założeń do aktów prawnych wprowadzających system ochrony odbiorców wrażliwych energii elektrycznej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oceniając przedstawiony przez Ministerstwo Gospodarki projekt założeń do aktów prawnych wprowadzających system ochrony odbiorców wrażliwych energii elektrycznej zgłasza następujące uwagi:

1. Brak w przedstawionym materiale przekonywujących argumentów potwierdzających słuszność wyboru wariantu tj. stworzenia rozwiązania mieszczącego się w krajowym systemie pomocy społecznej. Wybór takiego wariantu oznacza, że identyfikacja grupy odbiorców wrażliwych byłaby w oparciu o kryteria zawarte w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Zgodnie z przepisami powyższej ustawy grupę odbiorców wrażliwych stanowiłyby podmioty, którym przysługuje prawo do świadczeń (stałych i okresowych) z pomocy społecznej. Takie rozwiązanie nie może uzyskać akceptacji NSZZ „Solidarność”, m.in. z powodu decy-

zji Rady Ministrów o rezygnacji w 2009 r. z ustawowego podniesienia progów dochodowych uprawniających do świadczeń z pomocy społecznej. Efektem tej decyzji jest to, że kryteria pomocy społecznej dla rodzin z dziećmi są obecnie poniżej minimum egzystencji obliczonego zgodnie z ustawą przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. Następną weryfikacja zgodnie z ustawą o pomocy społecznej przewidywana jest dopiero w roku 2012.

2. Brak jest w projekcie przedstawienia wyników analiz, które stały się podstawą obliczania limitu zużycia energii elektrycznej w wypadku zastosowania bonifikaty oraz jej wysokości.
3. Zwracamy uwagę na skomplikowane i przewlekłe procedury ustalania prawa do skorzystania z bonifikaty.

NSZZ „Solidarność” uważa, że systemowe rozwiązania w zakresie pomocy najłabszym ekonomicznie grupom odbiorców (tzw. odbiorców wrażliwych) już na etapie założeń powinny być przedmiotem rozmów z partnerami społecznym w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.

Decyzja Prezydium KK nr 223/09

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na okładce płyty edukacyjnej „Dwa Grudnie” opracowanej przez Oficynę Wydawniczą Verbi Causa – Małgorzata Sokołowska.

Decyzja Prezydium KK nr 224/09

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o likwidacji Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje w całości negatywnie poselski projekt ustawy o likwidacji Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Wyżej wymieniony projekt godzi w podstawowe prawa i wolności obywatelskie i ma na celu zniweczenie zasadniczych celów ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej tj .

- zachowania pamięci o ofiarach poniesionych przez naród polski w latach drugiej wojny światowej i po jej zakończeniu,
- zachowania pamięci i prawdy o zmaganiach narodu polskiego w walce z okupantami, nazizmem i komunizmem,
- ściganie zbrodni przeciwko pokojowi, ludzkości i zbrodni wojennej,
- zadośćuczynienie przez państwo wszystkim pokrzywdzonym przez instytucje łamiące prawa człowieka.

Likwidacja IPN spowoduje ograniczenie, a także pozbawienie dostępu do dokumentacji zgromadzonej przez Instytut Pamięci Narodowej badaczy oraz osób poszkodowanych.

Zgodnie z rozwiązaniem proponowanym w projekcie w art.4 całość dokumentacji IPN znalazłaby się pod zarządem Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych. W praktyce oznacza to , iż w kwestii ich udostępniania miałby zastosowanie art. 17 pkt. 1 Ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U.z 2006 nr 97 poz. 673), który brzmi następująco: "Materiały archiwalne są udostępniane po upływie 30 lat od ich wytworzenia, jeżeli nie narusza to prawnie chronionych interesów Państwa i obywateli."

Jeżeli weźmiemy pod uwagę, iż zgodnie z Art. 4 pkt. 1 podpunkt a. Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu: „Bieg terminu przedawnienia zbrodni komunistycznych, w rozumieniu art. 2, nie będących zbrodniami wojennymi lub zbrodniami przeciwko ludzkości, rozpoczyna się od dnia 1 sierpnia 1990 r. karalność tych zbrodni ustaje po 40 latach, gdy czyn stanowi zbrodnię zabójstwa, oraz po 30 latach, gdy czyn stanowi inną zbrodnię komunistyczną.”. Należy nadmienić, iż Projektodawca podtrzymuje brzmienie tegoż artykułu w Art.9 pkt 1a przedmiotowego projektu.

Proponowane rozwiązanie legislacyjne wytworzy sytuację w której ściganie czynów stanowiących „inną zbrodnię komunistyczną” będzie niemożliwe lub utrudnione poprzez brak dostępu do akt czyn ten demaskujących. Tym samym obywatele poszkodowani przez system komunistyczny w latach 1981-1990 zostaną pozbawieni możliwości dochodzenia odszkodowań. Natomiast w przypadku czynów stanowiących zbrodnię zabójstwa czas na ich wykrycie i ściganie zostanie o 10 lat skrócony, z uwagi na niemożliwość udostępnienia akt.

W artykułach od 14 do 27 projektu niniejszej Ustawy opisano bardzo szczegółowo proces udostępniania akt. Wynika z nich, iż akta będą udostępniane w trybie decyzji administracyjnej, co stanowi istotną barierę w korzystaniu z archiwaliów, wydłuża czas oczekiwania na akta i daje możliwość odmowy w przypadku niedopełnienia warunków formalnych bądź, gdy osoby ubiegające się o dostęp wytworzyły dokumenty przy współpracy ze służbą bezpieczeństwa. Tutaj następuje niespójność, gdyż artykuły 14 pkt.1, 15 i 17 pkt.2 kwalifikują ten sam krąg osób (wnioskodawcy, którzy wytwarzali dokumenty lub została ona wytworzona przy ich współudziale „w ramach czynności wykonywanych w związku z pracą lub służbą w organach bezpieczeństwa państwa albo w związku z czynnościami wykonywanymi w charakterze tajnego informatora lub pomocnika przy operacyjnym zdobywaniu informacji”) jako osoby wykluczone z możliwości wglądu do akt i jednocześnie w art. 17 pkt.2 mogące uzyskać wgląd do akt i ich kopii. Jednocześnie brak jest formalnego uzasadnienia z jakiego powodu osoby takie miałyby mieć ograniczony dostęp do akt ich bezpośrednio dotyczących.

W kwestii udostępniania akt pojawia się również zagadnienie tzw. „anonimizacji” danych (Art. 14 pkt.3). W artykule 23 pkt.1 czytamy, iż osoba prywatna może zastrzec swoje dane osobowe w dokumentacji będącej w posiadaniu instytucji publicznej (NDAP) nawet na 50 lat. Są to zabiegi zbędne i mogące fałszować badania historyczne bądź znacznie utrudniać dochodzenie do prawdy. Nie jest konieczne dodatkowe utajnianie danych osobowych w czasach gdy społeczeństwo dysponuje takimi narzędziami obrony swego dobrego imienia jak Ustawa o ochronie danych osobowych czy odpowiedzialność za publikowane treści nałożona na podmiot korzystający z dokumentacji wynikająca nawet z samego projektu Ustawy(Art. 22).

W Art.33 pkt 3 podpunkt a) ustawodawca proponuje wprost zastąpienie Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu „archiwum organów bezpieczeństwa państwa 1944-1990, zwane dalej „Archiwum obywatelskim””. A więc zamianę Archiwum wyodrębnionego państwowego na inne o tym samym pozornie zakresie zadaniowym. Jednakże Ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Art. 1 określa zakres zadaniowy IPN-u następująco: „ewidencjonowanie, gromadzenie, przechowywanie, opracowywanie, zabezpieczenie, udostępnianie i publikowanie dokumentów organów bezpieczeństwa państwa, wytworzonych oraz gromadzonych oddania 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r., a także organów bezpieczeństwa Trzeciej Rzeszy

Niemieckiej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, dotyczących:

- a. popełnionych na osobach narodowości polskiej lub obywatelach polskich innych narodowości w okresie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 31 lipca 1990 r.:
 - zbrodni nazistowskich,
 - zbrodni komunistycznych,
 - innych przestępstw stanowiących zbrodnię przeciwko pokojowi, ludzkości lub zbrodnię wojenne”.

Po porównaniu czasookresów zadaniowych obu instytucji wynika, iż pominięty został okres od 1 września 1939 r. do 22 lipca 1944 r. i wiążąca się z tym czasookresem sprawa przechowywania dokumentacji oraz badania zbrodni nazistowskich i komunistycznych.

Ponadto utworzenie nowych instytucji archiwalnych zwanych „archiwami obywatelskimi” pociągnie za sobą koszty, o których nie ma mowy w uzasadnieniu do projektu Ustawy.

Trzeba zauważyć, że Art. 5 projektu przenosi ściganie „tzw. przestępstw komunistycznych” z pionu śledczego IPN do organów prokuratury co spowoduje praktycznie niewydolność w postępowaniach w sprawach o te zbrodnie albowiem z uwagi na specyfikę tego rodzaju czynów prokuratorzy powinni dysponować szczególną wiedzą i kwalifikacjami. Należy wątpić, czy nawet w przypadku przejścia kadr pionu śledczego IPN przez prokuraturę, będą stworzone należyte warunki do wypełniania misji ścigania zbrodni komunistycznych, skoro intencje projektodawców wyrażone *expressis verbis* wskazują, że jedynym prawdziwym – jak się wydaje - powodem zniesienia IPN jest zniesienie obawy dawnych sprawców przed pociągnięciem do odpowiedzialności karnej.

Rozdział 3 dotyczący śledztw w sprawach o zbrodnie nazistowskie, komunistyczne, przeciwko pokojowi ludzkości i wojenne jest zredagowany bardzo niestarannie bez uwzględnienia zasad obowiązujących w postępowaniach karnych. I tak:

- a) Niezrozumiała jest treść ust. 3 art. 28 albowiem jest oczywiste, że wszechstronne wyjaśnienie sprawy i ustalenie osób pokrzywdzonych należy do podstawowych zadań śledztwa zgodnie z art. 297 § 1 kodeksu postępowania karnego, do którego zresztą jest odesłanie w dalszej części. W kontekście ust. 4 wydaje się, że prawdziwa intencja jest taka by postępowanie jedynie zrealizowało te zadania po czym może zostać umorzony.
- b) Niezrozumiała jest regulacja dotycząca przedawnienia. Trzeba bowiem zaznaczyć że w art. 105 § 1 k.k. zasada nieprzedawniania obejmuje swoim zakresem zbrodnie przeciwko pokojowi. Określenie zakresu przestępstw nieulegających przedawnieniu, przyjęte w art. 105 § 1, odpowiada tytułowi rozdziału XVI, co oznacza, że wymienione w tym rozdziale zbrodnie nie ulegają przedawnieniu. Co więcej Ustawa z 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 554 ze zm.) pozostawiła w mocy ustawę z 22 kwietnia 1964 r. w sprawie wstrzymania biegu przedawnienia w stosunku do sprawców najcięższych zbrodni hitlerowskich, popełnionych w okresie drugiej wojny światowej (Dz.U. Nr 15, poz. 86) - art. 4 pkt 2 oraz pozostawiła w mocy art. 1 pkt 1 dekretu z 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (Dz.U. z 1946 r. Nr 69, poz. 377 ze zm.). Ponadto generalna zasada nieprzedawniania się zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości została wyrażona w konwencji uchwalonej 26 listopada 1968 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ. Polska przystąpiła do tej konwencji (Dz.U. Nr 26, poz. 208).
- c) W polskim procesie karnym obowiązuje zasada legalizmu czyli dyrektywa zgodnie z którą organ powołany do ścigania przestępstw jest obowiązany do wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego, a oskarżyciel publiczny także do wniesienia i popierania oskarżenia - o czyn ścigany z urzędu (art. 10 k.p.k.). Z wyjątkiem wypadków określonych w ustawie lub w prawie międzynarodowym nikt nie może być zwolniony od odpowiedzialności za popełnione przestępstwo. Projekt wprowadza tutaj coś w rodzaju świadka koronnego czyli w zamian za obszerne wyjaśnienia osoba taka zostanie „uwolniona” od odpowiedzialności karnej. W takiej redakcji prokurator teoretycznie mógłby nawet umorzyć postępowanie wobec zabójców działających na zlecenie organów komunistycznych. Konieczne jest określenie katalogu czynów wobec których ewentualnie można by taką instytucję zastosować. Treść ust. 7 i 8 dowodzi że chodzi tu o wprowadzenie instytucji świadka koronnego czyli sprawcy przestępstwa, który nie ponosi odpowiedzialności w zamian za współpracę z organami ścigania.

- d) Niezrozumiałe jest stwierdzenie ust. 9, że w postępowaniu odwoławczym apelacji czy kasacji występują prokuratorzy. Oczywiście, że występują bo są stronami procesowymi i skoro złożyli apelację czy kasację to jako strony mogą wziąć udział w postępowaniu.

POSIEDZENIE Z 30 LISTOPADA 2009 R.

Decyzja Prezydium KK nr 225/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS i MKiDN zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykazu bibliotek i organizacji osób niewidomych lub ociemniałych oraz organizacji, których celem statutowym jest działanie na rzecz osób niewidomych lub ociemniałych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 5 października 2009 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykazu bibliotek i organizacji osób niewidomych lub ociemniałych oraz organizacji, których celem statutowym jest działanie na rzecz osób niewidomych lub ociemniałych.

Decyzja Prezydium KK nr 226/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w centralnych rejestrach prowadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w centralnych rejestrach prowadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych:

- Brak jest uzasadnienia wykreślenia z danych dotyczących podlegania ubezpieczeniu stanowiska pracy górniczej (§1);
- §2 pkt 4 obowiązującego Rozporządzenia dotyczący danych o statusie zakładu pracy chronionej zostaje skreślony bez szczegółowego uzasadnienia. Zgodnie z art. 49c ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych korzysta z rejestrów ZUS. Nie ma podstaw by wykreślić pkt 4;
- Zgodnie z ust. 5 delegacji ustawowej art. 33 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przedmiotowego rozporządzenia: „szczegółowy zakres danych zawartych w rejestrach, o których mowa w ust. 1 pkt 3-7, określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, uwzględniając w nich również dane dotyczące zawodu wykonywanego przez ubezpieczonych wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze”. Nie ma, więc uzasadnienia wprowadzenia ograniczenia czasowego do 31 grudnia 2008 r. odnośnie zbierania danych dotyczących pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (§1).

Tych zmian NSZZ „Solidarność” nie może zaakceptować.

Decyzja Prezydium KK nr 227/ 09

ws. opinii o projekcie założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, mający na celu podniesienie zasiłków chorobowych za pobyt w szpitalu z 70% do 80% podstawy wymiaru zasiłku.

Projekt realizuje postulaty NSZZ „Solidarność” przedstawiane w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych na posiedzeniach Zespołu do spraw ubezpieczeń społecznych w listopadzie 2008 r. przy omawianiu planu finansowego funduszu chorobowego wyodrębnionego w ramach FUS na rok 2009. Zdaniem NSZZ „Solidarność” podniesienie wysokości zasiłku powinno nastąpić przed wprowadzeniem wydłużenia okresu pobierania zasiłku chorobowego, poczynając od 15 dnia niezdolności do pracy w ciągu roku kalendarzowego, przez pracownika, który ukończył 50 rok życia.

Równocześnie Prezydium KK NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia rozważane w uzasadnieniu projektu możliwości podjęcia alternatywnych rozwiązań legislacyjnych polegających na:

- Obniżeniu wymiaru wynagrodzenia w okresie czasowej niezdolności do pracy wszystkich pracowników za okres pobytu w szpitalu z 80% do 70%;
- Podwyższeniu wysokości zasiłku chorobowego za okres pobytu w szpitalu z 70% do 75% podstawy wymiaru zasiłku oraz równoczesne obniżenie wynagrodzenia w okresie czasowej niezdolności do pracy pracowników za pobytu w szpitalu 80% do 75%.

Decyzja Prezydium KK nr 228/ 09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MŚ w sprawie świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska albo regionalnej dyrekcji ochrony środowiska

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska albo regionalnej dyrekcji ochrony środowiska.

Decyzja Prezydium KK nr 229/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 230/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 231/09

ws. rejestracji MKK PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w Warszawie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 29/04, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w Warszawie. MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „79”.

Decyzja Prezydium KK nr 232/09

(do użytku służbowego)

POSIEDZENIE Z DN. 9 GRUDNIA 2009

Decyzja Prezydium KK nr 233/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM zmieniającego rozporządzenie z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie szczegółowego trybu zbywania akcji Skarbu Państwa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje przedstawioną przez Ministra Skarbu Państwa propozycję rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie szczegółowego trybu zbywania akcji Skarbu Państwa.

Nie do zaakceptowania jest propozycja Ministra Skarbu Państwa, aby jedynym decydującym o wyborze inwestora kryterium była oferowana cena za akcje. Procesy prywatyzacji powinny prowadzić przede wszystkim do wzmocnienia konkurencyjności gospodarki oraz stabilizacji rynku pracy. Aby osiągnąć ten cel oraz zapewnić rozwój polskim przedsiębiorstwom, pakiety inwestycyjne oraz socjalne powinny być obowiązkowym elementem procedur prywatyzacyjnych.

Ponadto Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wskazuje na nierozwiązany w dalszym ciągu problem dotyczący charakteru prawnego porozumień zawieranych pomiędzy inwestorem a związkami zawodowymi w związku ze zbyciem pakietu akcji/udziałów przedsiębiorstwa, co było podnoszone w pakiecie antykrzysowym.

Decyzja Prezydium KK nr 234/09

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie organizacji, sposobu, trybu i zakresu działania Krajowego Biura i Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie organizacji, sposobu, trybu i zakresu działania Krajowego Biura i Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych szczegółowych warunków i trybu dokonywania refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy.

Decyzja Prezydium KK nr 235 /09

ws. opinii o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o pracownikach samorządowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przyjmuje projekt ustawy Komisji Polityki Społecznej i Rodziny Sejmu RP o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o pracownikach samorządowych, dotyczący zwiększenia zatrudnienia osób niepełnosprawnych w administracji publicznej jako pierwszy pozytywny krok w całym szeregu działań.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” proponuje uzupełnienie projektu o następujące zapisy:

- W art. 26 ustawy o służbie cywilnej proponujemy dodać po proponowanym ust. 4 dodać ust. 5 w brzmieniu: „ Prezes Rady Ministrów zobowiązuje Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych do koordynowania programu zatrudnienia osób niepełnosprawnych w służbie cywilnej do czasu osiągnięcia 6% wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w urzędzie.”
- Analogiczny zapis proponujemy w art. 11 ustawy o pracownikach samorządowych.

Po dodanym w projekcie ust. 1a proponujemy dodać ustęp 2 w brzmieniu „ Prezes Rady Ministrów zobowiązuje Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych do koordynowania programu zatrudnienia osób niepełnosprawnych w służbie cywilnej do czasu osiągnięcia 6% wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w jednostce.”

Jednocześnie Prezydium Komisji Krajowej wyraża przekonanie, iż kolejnym krokiem w celu zwiększenia zatrudnienia osób niepełnosprawnych w administracji powinna być analiza warunków lokalowych w jakich funkcjonują poszczególne instytucje. Nie jest tajemnicą, iż wiele urzędów pracuje w starych, nieremontowanych od lat budynkach lub wynajmowanych obiektach, w których nie przeprowadza się prac adaptacyjnych. W takiej sytuacji, mimo zmian ustawowych, efektywne zatrudnianie osób niepełnosprawnych jest znacznie utrudnione.

Niezbędne jest kompleksowe i realne rozwiązanie problemu zatrudniania osób niepełnosprawnych w jednostkach budżetowych. Nie można ograniczać się tylko do jednej propozycji czy też systemu opartego na sankcjach. Można zagwarantować zatrudnienie niepełnosprawnych chociażby na zasadach przyznawania prawa uzyskiwania dotacji z PFRON przez urzędy administracji rządowej w przypadku zatrudnienia osób niepełnosprawnych na takich samych zasadach, jak dla pracodawców spoza sfery budżetowej.

Decyzja Prezydium KK nr 236/09

ws. zgody na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę Miastu Katowice na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w nazwie - Plac NSZZ „Solidarność” – przy KWK „Wujek” w Katowicach.

Decyzja Prezydium KK nr 237/09

ws. rejestracji MKK PKP Intercity S.A. w Warszawie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 29/04, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidar-

ność” PKP Intercity S.A. w Warszawie. MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „80”.

Decyzja Prezydium KK nr 238/09

ws. upoważnienia dla Sekretariatu Metalowców NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” potwierdza, że Sekretariat Metalowców NSZZ „Solidarność” upoważniony jest do ubiegania się o dofinansowanie projektu pt. „Kwalifikacje zawodowe dziś i jutro – badanie adaptacyjności przedsiębiorstw i pracowników w sektorze hutnictwa stali” w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, konkurs PO KL/2.1.2/2009/I, i jest upoważniony do podpisania weksla.

Decyzja Prezydium KK nr 239/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 240/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 241/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 242/09

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 243/09

(do użytku służbowego)

Opinie wydane z upoważnienie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

Opinia o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach państwowej sfery budżetowej

Z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Biuro Polityki Społecznej nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach państwowej sfery budżetowej.

Opinia o projekcie rozporządzenia MPiPS uchylającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach sfery budżetowej działających w zakresie środowiska

Z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Biuro Polityki Społecznej nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej uchylającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach sfery budżetowej działających w zakresie środowiska.

Opinia o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków

Z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Biuro Polityki Społecznej nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 3 listopada 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków.

Opinia o projekcie ustawy RCL o zmianie ustawy o dodatkach mieszkaniowych

Z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Biuro Polityki Społecznej nie wnosi merytorycznych zastrzeżeń do przedstawionego projektu ustawy Rządowego Centrum Legislacji o zmianie ustawy o dodatkach mieszkaniowych. Przedmiotowa nowelizacja jest jednak – według naszej oceny – niekompletna: projekt nie uwzględnia innych, pożądanych rozwiązań, które sprawiłyby, że w tym zakresie polityka mieszkaniowa byłaby bardziej przystępną dla niezamożnych oraz niektórych grup osób, które powinny być traktowane w sposób szczególny ze względu na zagrożenie wykluczeniem społecznym (niepełnosprawni, wychowankowie placówek opiekuńczo wykonawczych, osoby starsze itd.).

W dalszej części opinii przedstawiamy rozwiązania, które nie zostały przez projektodawców wzięte pod uwagę, a powinny być naszym zdaniem w niniejszej nowelizacji ujęte.

- W art. 3 ust. 3 NSZZ „Solidarność” proponuje rozszerzenie o dodatek pielęgnacyjny katalogu świadczeń nie wliczanych do dochodu, co dla ubiegającego się o dodatek jest korzystne, gdyż wpływa na wzrost wysokości przyznawanego świadczenia, a dodatek pielęgnacyjny służyć ma opłaceniu zaspokojenia dodatkowych, a niezbędnych potrzeb osoby chorej lub niepełnosprawnej. Należy jednocześnie stwierdzić, że skoro dodatek pielęgnacyjny ma zbliżony charakter do zasiłku pielęgnacyjnego, a którego do dochodu nie wlicza się - proponowana zmiana jest zasadna;
- W art. 5 ust. 3 ustawy o dodatkach mieszkaniowych po pierwsze proponujemy zapisać, aby normatywną powierzchnię zwiększać o 15 m², jeżeli w lokalu zamieszkuje osoba z dysfunkcją ruchu. Celem tego przepisu powinno być bowiem zwiększenie przestrzeni mieszkaniowej dla każdej osoby z dysfunkcją ruchu, a niekoniecznie poruszającej się na wózku inwalidzkim. Poruszanie się o kulach czy też przy pomocy tzw. balkonika także wymaga zwiększonej powierzchni komunikacyjnej i funkcjonalnej, szczególnie w pomieszczeniach niewielkich: w łazience, kuchni, przedpokoju.
- Normatywna powierzchnia powinna być zwiększona o 15 m² także w przypadku, gdy w mieszkaniach chronionych w rozumieniu przepisów ustawy o pomocy społecznej (oraz w lokalach wykorzystywanych do podobnych celów jak mieszkania chronione) zamieszkuje osoby starsze. Praktyka wskazuje, że - odpowiednio zaprojektowane w ramach specjalnych programów mieszkaniowych dla osób starszych - mieszkania mają powierzchnię przekraczającą powierzchnie, od których

ustawa uzależnia przyznanie dodatku mieszkaniowego. Tak projektowane mieszkania powstają z myślą o potrzebach osób starszych, zatem osób, które w niedalekiej perspektywie będą miały ograniczoną zdolność poruszania się, także we własnym mieszkaniu. Wówczas ich kondycja i potrzeby byłyby zbliżone do kondycji osób z dysfunkcją ruchu, czyli do osób dla których powinno się zwiększać o 15 m² powierzchnię normatywną lokalu.

- Prócz postulowanej wyżej zmiany zwiększenia o 15 m² powierzchni normatywnej samego mieszkania przeznaczonego dla osoby starszej proponujemy dodatkowo zwiększanie powierzchni normatywnej lokalu o nie więcej niż 5 m² w przypadku, gdy w ramach specjalnych programów mieszkaniowych skierowanych do osób o szczególnych potrzebach (tzn. w zespołach mieszkań chronionych w rozumieniu przepisów ustawy o pomocy społecznej lub zespołach lokali wykorzystywanych do podobnych celów co mieszkania chronione), powstają też specjalistyczne pomieszczenia do wspólnego użytku położone poza obrębem mieszkania (takie jak np. świetlica w zespole dla osób starszych, sala rehabilitacyjna dla niepełnosprawnych itp.), a które w udziale wynajmowane są lokatorowi i koszt ich utrzymania zwiększa czynsz najmu. Praktyka wskazuje, że udział w powierzchni takiego pomieszczenia przypadający na mieszkanie to średnio właśnie 5 m².
- Sygnalizujemy jeszcze jedną kwestię, mianowicie należy poddać pod dyskusję rozwiązanie polegające na tym, aby w drodze ustawy została dopuszczona możliwość odmiennego uregulowania przez gminy wysokości przyznawanych dodatków mieszkaniowych, tak aby ustawa określała jedynie minimum, zaś rady gmin - na podstawie analizy lokalnych potrzeb danej gminy - mogły decydować o wprowadzaniu uchwałą rozwiązań bardziej korzystnych dla beneficjentów niż wynikające z ustawy, a finansowanych z budżetu gmin.
- Poza podjętymi regulacjami należałoby ostatecznie uregulować jeszcze jedną kwestię związaną z podatkiem dochodowym od osób fizycznych, pojawiającą się w powiązaniu z najmem lokali mieszkalnych i wywołującą niepokój gmin i najemców. Wyraźnie należy wyłączyć z dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem PIT kwoty umorzeń zaległości czynszowych uzyskane przez najemcę w wyniku ugody oddłużeniowej, której elementem jest umorzenie zadłużenia powstałego podczas niezależnego od najemcy pozostawania gospodarstwa domowego w niedostatku. Przy czym powinno to być stosowane wyłącznie w sytuacjach i przy zastosowaniu kryteriów określonych przepisem, który wyraźnie definiowałby warunki, jakie należałoby spełnić, aby zobowiązanie podatkowe nie powstawało. W aktualnej sytuacji prawnej kwotę w wysokości 19% darowanego przez gminę długu pozostająca w kryzysie finansowym rodzina winna wpłacić w postaci podatku dochodowego od osób fizycznych.

Opinia o projekcie MPiPS „Założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych”

Z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Biuro Polityki Społecznej uważa za uzasadnioną i niezbędną regulację zawartą w projekcie Ministra Pracy i Polityki Społecznej „Założeń do projektu ustawy z dnia 30 listopada 2009 r. o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych” dotyczącym określenia zasad zawierania umów pożyczek papierów wartościowych przez fundusze emerytalne oraz wprowadzenia do ww. ustawy obligatoryjnego upoważnienia dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia w sprawie warunków udzielania przez fundusze emerytalne pożyczek papierów wartościowych.

Zastanowienia wymaga, czy konieczna jest tak szeroka delegacja dla Rady Ministrów. Część z uprawnień kierowanych do Rady Ministrów, wydaje się być możliwa, na drodze projektowanej ustawy, np. określenie dopuszczalnego limitu zaangażowania funduszu emerytalnego w udzielanie pożyczek papierów wartościowych.

- *Zbigniew Kruszyński, - członek prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"*

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN. 24-25 LISTOPADA 2009

Stanowisko KK nr 12/09

w obronie Krzyża Świętego

*„Tylko pod Krzyżem,
tylko pod tym znakiem
Polska jest Polską,
a Polak Polakiem”
(A. Mickiewicz)*

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” z zaskoczeniem i wielkim oburzeniem przyjęła orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu kwestionujące obecność Krzyża w życiu publicznym. Historia Polski i Europy jest nierozdzielnie związana z chrześcijaństwem.

NSZZ „Solidarność” ma obowiązek zabrania głosu w tej sprawie. Nasz Związek powstał i trwa czerpiąc swą siłę i moc z Krzyża Świętego, który jest Znakiem najwyższej miłości i ponadczasowej solidarności Boga z człowiekiem. Od pokoleń jest on symbolem naszej wiary i nadziei. Prowadził nas do wolności i niepodległości. O Jego obecność w życiu publicznym upominało się wiele pokoleń Polaków, w tym młodzież z Miętne i Włoszczowej. Dlatego Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża swoje głębokie oburzenie, że w wolnej Polsce są środowiska, które chcą odmówić młodym ludziom prawa do obecności Krzyża w Szkołach, którym przeszkadza Krzyż w szpitalach i zakładach pracy.

„Krzyż jest wpisany w życie człowieka” – mówił do młodzieży Ojciec Święty Jan Paweł II i przestrzegał: „Rozpowszechniona dziś powierzchowna kultura, która przypisuje wartość tylko temu, co ma pozór piękna, chciałaby wam wmówić, że trzeba odrzucić Krzyż.” A podczas homilii w Zakopanem wzywał: „Dziękujmy Bożej Opatrzności za to, że Krzyż powrócił do szkół, urzędów publicznych i szpitali. Niech on tam pozostanie! Niech przypomina o naszej chrześcijańskiej godności i narodowej tożsamości, o tym, kim jesteśmy i dokąd zmierzamy, i gdzie są nasze korzenie (...) Nie wstydzcie się tego Krzyża. Brońcie Krzyża.”

NSZZ „Solidarność” przyjmuje te słowa jako testament i zobowiązanie do obrony Krzyża Świętego, któremu jesteśmy i pozostaniemy wierni.

Stanowisko KK nr 13/09

ws. sytuacji w spółkach realizujących kolejowe przewozy pasażerskie

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” stanowczo protestuje przeciwko dotychczasowym działaniom Rządu oraz Ministerstwa Infrastruktury, które doprowadziły do katastrofalnej sytuacji rynku kolejowych przewozów pasażerskich. Obecny stan jest wynikiem przeprowadzenia restrukturyzacji zgodnie z wybranymi założeniami ze Strategii Rządowej dla transportu kolejowego do roku 2013, która miała uporządkować ten segment przewozów, gwarantując społeczeństwu przewozy zgodne z oczekiwaniami pasażerów a pracownikom zatrudnienie.

W efekcie przekazania Oddziału Przewozy Międzywojewódzkie (OPM), spółka PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o. utraciła przychody z przewozów międzywojewódzkich w kwocie ponad 850 mln zł rocznie, natomiast nie pozbyła się znacznej części kosztów działalności bieżącej, związanych z tymi przewozami. Powodem opisanej sytuacji było przeprowadzenie w 2008 r. procesów restrukturyzacyjnych w oparciu o nieprawidłowe prognozy ekonomiczne przygotowane przez Grupę PKP. Działania te spowodowały:

1. Stałe pogorszenie oferty przewozowej dla pasażerów poprzez: znaczne zmniejszenie liczby pociągów międzywojewódzkich dofinansowanych przez Ministerstwo Infrastruktury oraz brak rzetelnej informacji o pociągach, koordynacji rozkładu jazdy, zintegrowanego systemu sprzedaży biletów oraz jednego wspólnego biletu na przejazd środkami transportu kolejowego należącego do różnych przewoźników;
2. Groźbę paraliżu komunikacyjnego w kraju, poprzez utratę połączeń w ruchu regionalnym dla osób dojeżdżających do szkół, pracy, urzędów i instytucji, itp., jak również w ruchu dalekobieżnym – może to dotyczyć kilkaset tysięcy pasażerów;
3. Znaczne pogorszenie efektywności gospodarczej spółki PKP Przewozy Regionalne z o.o.; zadłużenie (niepełne oddłużenie, będące konsekwencją starych długów powstałych w okresie gdy spółka była w Grupie PKP), w momencie przekazania udziałów spółki Samorządom Wojewódzkim, kształtowało się na poziomie 360 mln zł., pomimo gwarancji rządowych, że przekazanie spółki odbędzie się bez jakichkolwiek zaległości;
4. Zajęcie przez komornika rachunków bankowych spółki PKP Przewozy Regionalne z o.o., co spowodowało utratę płynności finansowej;
5. Zagrożenie ogłoszenia upadłości spółki PKP Przewozy Regionalne z o.o., wypłaty wynagrodzeń dla pracowników oraz utraty miejsc pracy;
6. Brak możliwości rozwoju PKP Przewozy Regionalne z o.o., jak również PKP Intercity S.A., np. poprzez uniemożliwienie wejścia spółki PKP IC na giełdę;
7. Konflikty zarówno wewnętrzne jak i zewnętrzne;
8. Negatywny wizerunek kolejowych firm przewozowych (PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o., PKP Intercity S.A.), jak również Ministerstwa Infrastruktury;
9. Stworzenie korzystnych warunków dla obcych przewoźników na wejście na krajowy rynek kolejowych przewozów pasażerskich, w związku z liberalizacją rynku przewozów pasażerskich z dniem 1 stycznia 2010 r. i usunięcie z segmentu kolejowych przewozów pasażerskich polskich firm (PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o., PKP Intercity S.A.);
10. Zagrożenie istnienia obu kolejowych spółek przewozowych (PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o., PKP Intercity S.A.), zagrożenie utraty miejsc pracy dla prawie 25 tys. pracowników, co w konsekwencji uderzy w ich rodziny.

Brak jakiegokolwiek reakcji, prób pomocy i mediacji ze strony Ministerstwa Infrastruktury, jest przez nas postrzegane jako porażka przygotowanej na kolanie „reformy” z 2008 r. Obecna sytuacja w PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o., po 9 miesiącach od usamorządowania, rodzi przypuszczenia, że były jej właściciel (Ministerstwo Infrastruktury), przekazując spółkę Samorządom Wojewódzkim, od samego początku miał w zamiarze jej likwidację, a to by świadczyło o świadomym działaniu na szkodę spółki PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o. i konsekwencjami karnymi.

Od Ministerstwa Infrastruktury żądamy podjęcia niezwłocznych działań mających na celu:

1. Wdrożenie działań gwarantujących dalsze istnienie oraz płynny rozwój polskich spółek przewozowych (PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o., PKP Intercity S.A.) tak, aby były one w stanie sprostać konkurencji;
2. Pełne oddłużenie spółki PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o., tj. kwoty 360 mln zł, wynikającej z działalności spółki sprzed usamorządowania (zmiany właścicielskiej);
3. Wprowadzenie rozwiązań systemowych, dotyczących przekazywania do PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o. środków finansowych z CIT, PIT oraz z funduszu kolejowego, na kolejowe przewozy regionalne;
4. Doprowadzenie do zdjęcia zajęć komorniczych z rachunków bankowych spółki PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o., umożliwiając jej prawidłowe funkcjonowanie;
5. Wywiązania się Ministerstwa Infrastruktury z zobowiązania zawartego w Porozumieniu z dnia 17 lipca 2008r. z Ponadzakładowymi Organizacjami Związkowymi działającymi w Grupie PKP, na mocy którego pracownicy spółek Grupy PKP mieli być objęci paktem gwarancji pracowniczych, przed dokonaniem zmian właścicielskich;
6. Doprowadzenie do pełnej współpracy pomiędzy PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o. a PKP Intercity S.A., korzystnej dla społeczeństwa – podróżnych i pracowników.
7. Pełne finansowanie kolejowych przewozów pasażerskich w ruchu międzywojewódzkim i międzynarodowym;
8. Podpisanie wieloletnich umów na realizację kolejowych przewozów pasażerskich w ruchu międzywojewódzkim i międzynarodowym.

Od Samorządów Wojewódzkich domagamy się:

1. Przekazania pełnych kwot dotacji za zamówioną pracę eksploatacyjną na terenie każdego z województw;
2. Podpisywania wieloletnich umów na wykonywanie kolejowych przewozów pasażerskich;
3. Podpisanie paktu gwarancji pracowniczych dla pracowników spółki PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o..
4. Zobowiązania władz spółki PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o. do respektowania Porozumienia z dnia 27 maja 2009 r. zawartego pomiędzy Prezesem spółki PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o. a Ponadzakładowymi Organizacjami Związkowymi działającymi w PKP PR, stanowiącego o niedokonywaniu zwolnień pracowników spółki do czasu spisania paktu gwarancji pracowniczych.

Stanowisko KK nr 14/09

ws. łamania praw związkowych w Sanden Manufacturing Poland Sp. z o.o. w Polkowicach

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” deklaruje wsparcie dla działań Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe w obronie praw związkowych w Sanden Manufacturing Poland Sp. z o.o. w Polkowicach.

Komisja Krajowa wzywa zarząd spółki do zaprzestania szykanowania związkowców działających w obronie praw pracowników do godnej płacy.

Wobec zwolnienia z pracy przewodniczącej Komisji Zakładowej, Komisja Krajowa upoważnia Prezydium KK we współpracy z Zarządem Regionu do podjęcia stosownych działań również na forum międzynarodowym w celu przywrócenia jej do pracy.

Stanowisko nr 15/09

ws. krytycznej sytuacji w Zakładach Chemicznych Police S.A.

W związku z kryzysową sytuacją w Zakładach Chemicznych Police S.A. spowodowaną brakiem dostaw gazu niezbędnego do produkcji oraz odmowa poręczenia kredytu przez rządową Agencję Rozwoju Przemysłu, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wzywa rząd RP do udzielenia firmie niezbędnej pomocy.

Brak reakcji oznacza wstrzymanie produkcji w ZC Police oraz oznacza likwidację ponad czterech tysięcy miejsc pracy w samym zakładzie i wielu tysięcy u kooperantów.

Upadłość kolejnego dużego zakładu w województwie zachodniopomorskim oznacza dalszą degradację całego regionu, którego negatywne skutki będą odczuwalne przez wiele lat.

UCHWAŁA KK nr 28/09

ws. zmiany zasięgu działania Regionów Śląsk Opolski i Dolny Śląsk

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” działając na podstawie § 22 ust. 4 Statutu NSZZ „Solidarność” podejmuje decyzję o zmianie zasięgu działania regionów, rozszerzając obszar Regionu Śląsk Opolski o gminę Brzeg i miasto Brzeg z powiatu brzeskiego w województwie opolskim.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2009 r.

Niniejsza uchwała stanowi podstawę do niezwłocznego wpisania jednostek organizacyjnych Związku z gminy Brzeg i miasta Brzeg z powiatu brzeskiego do regionalnego rejestru jednostek organizacyjnych Związku w Regionie Śląsk Opolski. Zarejestrowanie tych jednostek organizacyjnych w Regionie Śląsk Opolski skutkuje jednoczesnym wyrejestrowaniem ich z Regionu Dolny Śląsk ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Region rejestrujący jednostki organizacyjne jest zobowiązany do poinformowania pracodawców, których te jednostki organizacyjne obejmują swoim działaniem, o zmianie ich władz nadrzędnych.

UCHWAŁA KK nr 29/09

ws. zmiany Uchwały KK nr 13/09 dotyczącej Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność”

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wprowadza poniższe zmiany w Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność” będącej załącznikiem do uchwały KK nr 13/09.

1. W § 1 ust. 5 dodaje się drugie zdanie o następującym brzmieniu: „Obowiązek ten dotyczy również osób wybranych na funkcję delegata w okręgu łączonym oraz osób kandydujących na funkcje związkowe na podstawie postanowień § 50 ust.2 pkt 1 lit. b Statutu NSZZ „Solidarność” (bierne prawo wyborcze)”.
2. W § 16 ust. 4 wykreśla się wyrażenie: „ a także elektorów (w przypadku łączonego okręgu wyborczego)”.
3. W § 57 pkt 2 wykreśla się wyrażenie: „lub elektorów”.
4. W § 58 wykreśla się wyrażenie: „lub elektorów”.
5. W § 85 pkt 5 wykreśla się wyrażenie: „i elektorów”.
6. W § 125 ust. 4 wykreśla się wyrażenie: „a także elektorów (w przypadku łączonego okręgu wyborczego)”.

UCHWAŁA KK nr 30/09

ws. wniosku o zmianie w Karcie Nauczyciela w art. 42 i art. 35

Komisja Krajowa w trybie art. 20 ustawy z dnia 23,05,1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 ze zm.) o zmianę ustawy z dnia 26.01.1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) wnosi do:

1. Prezydenta RP,
 2. Rady Ministrów,
 3. Klubów i Kół poselskich, o:
- 1) uchylenie w art. 42 ust.2 pkt 2 teź ustawy określić: „z tym że w ramach tych zajęć:
 - a) nauczyciel szkoły podstawowej i gimnazjum, w tym specjalnych, jest obowiązany prowadzić zajęcia opieki świetlicowej lub zajęcia w ramach godzin przeznaczonych w ramowych planach nauczania do dyspozycji dyrektora szkoły, z wyjątkiem godzin przeznaczonych na zwiększenie liczby godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych, w wymiarze 2 godzin w tygodniu,
 - b) nauczyciel szkoły ponadgimnazjalnej, w tym specjalnej, jest obowiązany prowadzić zajęcia w ramach godzin przeznaczonych w ramowych planach nauczania do dyspozycji dyrektora szkoły, z wyjątkiem godzin przeznaczonych na zwiększenie liczby godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych, w wymiarze 1 godziny w tygodniu.”,
 - 2) dopisanie w art. 35 Karty Nauczyciela ustępu 5. regulującego zasady wynagradzania za przydzielone w planie organizacyjnym szkoły godziny ponadwymiarowe, nie odbyte z przyczyn nieleżących po stronie nauczyciela; lub dopisanie w art. 30 ust. 6 KN upoważnienia ustawowego dla jednostek samorządu terytorialnego do ustalenia w uchwalanych przez nie regulaminach zasad wynagradzania za nieodbyte godziny ponadwymiarowe w takich sytuacjach.

UZASADNIENIE

Ad. 1.

Wnioskowane o uchylenie przepisy art. 42 ust. 2 pkt 2 KN zostały wprowadzone ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2009 r.

Nr 1, poz. 1). Genezą wprowadzenia powyższych zmian były prowadzone w drugiej połowie 2008 r. negocjacje płacowe przez stronę rządową ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli. Przedmiotem rozmów miało być m.in. znaczne zwiększenie wynagrodzeń nauczycieli w roku 2010 i w latach następnych. W zamian za to nauczyciele zostali zobowiązani do zwiększenia ilości godzin pracy w ramach otrzymywanego wynagrodzenia z tym, że w roku szkolnym 2009/2010 zwiększenie miało nastąpić o jedną godzinę, a w roku szkolnym 2010/2011 i dalszych latach o dwie godziny.

Drugą przyczyną zwiększenia ilości godzin pracy miały być przygotowywane zmiany w organizacji nauczania, a zwłaszcza wprowadzenie obowiązku szkolnego dla dzieci 6-letnich, co wymagałoby zwiększonej ilości nauczycieli.

Zakładając, że obie przyczyny zostaną urzeczywistnione, przytoczoną wyżej ustawą wprowadzono zmiany, m.in. do art. 42 ust. 2 pkt 2 KN. Rzeczywistość okazała się jednak inna. W roku 2009 nie było już mowy o znaczącym zwiększeniu płac dla nauczycieli i nie wiadomo, co przyniosą lata następne. Pomimo tego oraz pomimo, że wprowadzenie obowiązku szkolnego dla dzieci 6-letnich zostało odroczone, wprowadzone ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. zmiany do art. 42 ust. 2 pkt 2 KN weszły w życie z dniem 1 września 2009 r., z obowiązkiem odpracowania od tego dnia dodatkowo 1 godziny w tygodniu bez dodatkowego wynagrodzenia. Na skutek tego, wobec niewywiązania się strony rządowej z zapowiedzi płacowych, przedstawiciel Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” na spotkaniu w dniu 27 sierpnia 2009 r. zaproponował zniesienie przepisów o rozliczanie się z dwóch dodatkowych niepłatnych godzin przez nauczycieli. Strona rządowa nie odniosła się pozytywnie do tych propozycji.

Przed wszystkim jednak, omawiane zmiany do KN są wewnątrznie sprzeczne, niespójne z przepisami wykonawczymi i tym samym niewykonalne. Z samego brzmienia art. 42 ust. 2 pkt 2 KN wynika tak, jak dotychczas – zajęcia i czynności określone w tym przepisie mają charakter tylko czynności wychowawczych i opiekuńczych, przy czym regulacja taka nie jest przypadkowa, ponieważ w poprzednim brzmieniu tego przepisu – obowiązującym do sierpnia 2004 r. – były przewidziane jeszcze czynności dydaktyczne, co zostało skreślone. Tymczasem, ustawą z dnia 21.11.2008 r. została wprowadzona regulacja do art. 42 ust. 2 pkt 2 KN, stanowiąca, że „w ramach tych zajęć (tj. zajęć o charakterze wychowawczych lub opiekuńczych) nauczyciel jest obowiązany prowadzić zajęcia opieki świetlicowej lub zajęcia w ramach godzin przeznaczonych w ramowych planach nauczania do dyspozycji dyrektora szkoły, które w większości mają charakter zajęć dydaktycznych.

Wewnętrzna sprzeczność znowelizowanego art. 42 ust. 2 pkt 2 polega na tym, że w ramach zajęć wychowawczych i opiekuńczych nauczyciel jest obowiązany prowadzić także zajęcia dydaktyczne. Odesłanie w dopisanym art. 42 ust. 2 pkt 2 KN do ramowych planów nauczania i godzin – w ramach tych planów – przeznaczonych do dyspozycji dyrektora szkoły, oznacza jednocześnie w większości zadania o charakterze edukacyjnym czy dydaktycznym. Znajduje to potwierdzenie w rozporządzeniu MEN z dnia 23. 03. 2009 r., zmieniającym rozporządzenie w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (Dz.U. Nr 54, poz. 442), gdzie w dopisanym do § 2 ustępie 5a nastąpiło doprecyzowanie pojęcia dodatkowych zajęć przez określenie, że:

"5a) „Godziny do dyspozycji dyrektora szkoły mogą być przeznaczone również na realizację:

1. zajęć zwiększających szanse edukacyjne uczniów: na pracę z uczniem zdolnym lub uczniem mającym trudności w nauce,

2. zajęć rozwijających zainteresowania uczniów w wymiarze ustalonym przez dyrektora szkoły, z uwzględnieniem art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.)”

Nie ulega wątpliwości, że zajęcia te w większości mają charakter zajęć edukacyjnych lub dydaktycznych.

Już w przygotowaniach do nowego roku szkolnego 2009/2010 i na początku tego roku wielu dyrektorów szkół, a także przedstawiciele związków zawodowych, występowało do Ministerstwa Edukacji Narodowej z pytaniami: na co mają być przeznaczone dodatkowe godziny do odpracowania, kogo mają obejmować, jak je rozliczać oraz czy mają to być godziny 45-minutowe, czy zegarowe? – na co, według zapowiedzi mieli wkrótce otrzymać wyczerpujące wyjaśnienia, o czym informowały środki społecznego przekazu, a m.in. dziennik „Rzeczpospolita” z dnia 7 września 2009 r.

W rezultacie Ministerstwo Edukacji Narodowej – najpierw w komunikacie z dnia 24 września (szybko zdjętym ze strony internetowej, a uaktualnionym w dniu 29 września i ponownie zaktualizowanym w dniu 8 października 2009 r.) – pomimo częstej zmiany opinii, nie wyjaśniło najważniejszej sprawy: na co konkretnie mają być przeznaczone dodatkowe godziny do odpracowania. Nie wyjaśniło nawet, ile minut, według obowiązujących przepisów, powinna wynosić dodatkowa godzina do odpracowania, czyniąc odpowiedzialnymi za stosowanie wprowadzonych przepisów jedynie dyrektorów szkół.

We wszystkich komunikatach MEN zastrzegało jednocześnie, że jego stanowisko nie jest wiążącą wykładnią przepisów prawa. W tej sytuacji nasuwało się pytanie: kto może stanowić wykładnię wprowadzonych przepisów prawa, jak nie resort, który przygotowywał ich wprowadzenie? Przedstawiając takie stanowisko MEN przyznawało jednocześnie, że stosowanie przygotowanych przez nie przepisów może odbywać się nie na ich podstawie, lecz w sposób żywiołowy i dowolny. Z kolei, jak wykazała już praktyka, dyrektorzy szkół w dalszym ciągu nie wiedzą, jak zagospodarować przekazane im do dyspozycji dodatkowe godziny do odpracowania i polecają nauczycielom wyszukiwanie zajęć, które mogliby prowadzić z uczniami. W wielu szkołach brak jest pomieszczeń, czasu oraz uczniów chętnych do odbywania dodatkowych zajęć edukacyjnych.

Wobec tak skonstruowanych przepisów oraz sposobu ich realizacji, Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” w piśmie z dnia 24. 10. 2009 r., skierowanym do Ministra Edukacji Narodowej, Pani Katarzyny Hall, przedstawiła wykazane niżej nieprawidłowości w przygotowaniu i realizacji wprowadzonych ustawą z dnia 21. 11. 2008 r. zmian do art. 42 ust. 2 pkt 2 KN, z wnioskiem o ich uchylenie, na co nie otrzymało i nie spodziewa się otrzymania odpowiedzi. W piśmie wskazywano, że:

1. Brak spójności zapisów w Karcie Nauczyciela, brak jednoznacznej interpretacji przepisów. Do dnia dzisiejszego Ministerstwo Edukacji Narodowej nie odpowiedziało na wiele szczegółowych pytań, które skierowały struktury Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”.
2. Brak w wielu szkołach wolnych sal lekcyjnych do realizacji dodatkowych godzin.
3. Brak uczniów chętnych do udziału w dodatkowych zajęciach, ponieważ mają wypełniony tygodniowy plan zajęć i nie można, przy takim przeciążeniu godzinowym, zmuszać ich do nadmiernego wydłużania pobytu w szkole (np. w szkołach zawodowych).
4. Trudności z organizacją tego typu dodatkowych zajęć szczególnie na terenach wiejskich – w szkołach, gdzie uczniowie są dowożeni.
5. Coraz bardziej realne obawy nauczycieli, że będzie to kolejny instrument prowadzący do nierównego traktowania nauczycieli. Ta sytuacja powoduje bezpodstawne zróżnicowanie nauczycieli wykonujących zajęcia dydaktyczne w ramach godzin do dyspozycji dyrektora, o których mowa w § 2 ust. 5 rozporządzenia MEN

ws. ramowych planów nauczania, które to godziny są płatne i realizujących zajęcia tego samego typu, określone w art.42 ust.2 pkt 2 Karty Nauczyciela, co oznacza wykonywanie zajęć bez wynagrodzenia.

Wykazane w tym piśmie nieprawidłowości znajdują potwierdzenie w większości środowisk nauczycielskich, a także w publikacjach prasowych, m.in. w „Gazecie Wyborczej” z dnia 3 listopada 2009 r.

Niestety, Rząd – MEN nie odpowiedział w tej sprawie.

Wobec błędnej pod względem legislacyjnym zmiany do art. 42 ust. 2 pkt 2 KN, nieokreślenia celu, jakiemu ta zmiana miała służyć, wobec nieobliczenia środków do realizacji tych celów, powodujących niewykonalność wprowadzonych zmian, wniosek o uchylenie przepisów, wprowadzających te zmiany, jest uzasadniony.

Ad. 2.

W artykule 35 Karty Nauczyciela zawarty był ustęp 4, który stanowił, że wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, przydzielone nauczycielowi w planie organizacyjnym szkoły, wypłaca się według stawki osobistej nauczyciela, z uwzględnieniem dodatków, o których mowa w art. 34, również w wypadku usprawiedliwionego nieodbycia zajęć.

Wobec ogólnikowego sformułowania tego przepisu, w orzecznictwie Sądu Najwyższego zostały ukształtowane zasady, ukazujące w sposób opisowy i kazuistyczny, w jakich przypadkach przysługuje nauczycielowi wynagrodzenie w razie usprawiedliwionego nieodbycia zajęć w godzinach ponadwymiarowych, a w jakich sytuacjach wynagrodzenie takie nie przysługuje. Szczegółowe omówienie tych zasad zostało zamieszczone w „Przeglądzie Oświatowym” nr 16 z dnia 15 października 2009 r. Z uwagi na ogólnikowość przepisu oraz wagę zagadnienia, dwa z kilku orzeczeń zostały wydane w formie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, tj. uchwała z dnia 24. 03. 1987 r. (OSNC nr 11, poz. 165) oraz uchwała z dnia 29. 03. 1989 r. (OSNC nr 7-8, poz. 109), przy czym obu tym uchwałom została nadana moc zasady prawnej, co rzadko ma miejsce w praktyce Sądu Najwyższego.

Należy jednak podkreślić, że wszystkie orzeczenia Sądu Najwyższego w tej sprawie zostały wydane na tle stanu prawnego i w czasie obowiązywania art. 35 ust. 4 KN w brzmieniu przedstawionym wyżej. Tymczasem, już ustawą z dnia 5. 06. 1992 r. o zmianie ustawy – Krata Nauczyciela (Dz. U. Nr 53, poz. 252), art. 35 otrzymał całkiem nowe brzmienie, w którym zostały pominięte postanowienia o wynagrodzeniu nauczycieli w razie usprawiedliwionego nieodbycia zajęć w godzinach ponadwymiarowych. Pomimo dalszych zmian w art. 35, postanowień takich nie ma w Karcie Nauczyciela do czasu obecnego.

Po usunięciu z Karty Nauczyciela tych postanowień, poczynając od 1992 r., stosowane były w praktyce wspomniane wyżej zasady, ukształtowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Były one stosowane również po wprowadzeniu w roku 2000. nowego systemu awansu zawodowego i nowego systemu wynagradzania nauczycieli w regulaminach dodatkowego wynagradzania nauczycieli, uchwalanych przez jednostki samorządu terytorialnego. W ostatnim jednak okresie, postanowienia tych regulaminów, dotyczące zasad wynagradzania w razie usprawiedliwionego nieodbycia zajęć w godzinach ponadwymiarowych, zostały zakwestionowane przez wielu wojewodów w formie wydawanych przez nich rozstrzygnięć nadzorczych, przy okazji badania zgodności z prawem uchwał, podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego. Przyczyną uchylenia postanowień w tym zakresie lub stwierdzenia ich nieważności, jest brak w art. 30 ust. 6 pkt 2 KN upoważnienia ustawowego do ustalenia zasad wynagradzania za godziny ponadwymiarowe, a w myśl tego przepisu organ prowadzący, będący jednostką samorządu terytorialnego, jest upoważniony jedynie do ustalania szczegółowych warunków obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw. Stąd pojawiły się tak krzywdzące dla nauczycieli sytuacje, jak brak wypłaty pełnego – przypadającego w danym dniu wynagrodzenia – gdy dla

przykładu zostali wyznaczeni do wyjazdu z dziećmi na wycieczkę szkolną czy zawody sportowe.

UCHWAŁA KK nr 31/09

(do użytku służbowego)

KRAJOWE DNI PROTESTÓW

PIKIETA W OBRONIE ZWOLNIONYCH PRACOWNIKÓW

27 listopada 2009 r. odbyła się ogólnopolską pikietą w obronie zwolnionych pracowników z firmy Officina Labor sp. z o.o. w Rzgowie. Pikieta odbyła się przed siedzibą Zarządu Spółki w Toruniu. Organizatorem pikiety był Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ "Solidarność".

- Przyjechaliśmy do Torunia żeby zwrócić szczególną uwagę na skandaliczne naruszanie prawa do zrzeszania się w związki zawodowe – powiedział Janusz Śniadek, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Kierownictwo firmy Officina Labor Sp. Z o.o. Zakład w Rzgowie zwolniło ośmiu pracowników, członków NSZZ "Solidarność", w tym cały zarząd nowo powstałej zakładowej organizacji związkowej wraz z przewodniczącym.

"Pracodawca zwolnił tych pracowników tylko za to, że założyli w swoim zakładzie pracy organizację zakładową NSZZ "Solidarność". - czytamy w apelu Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ "Solidarność". - Dzień przed protestem kolejny pracownik, który wypełnił deklarację przystąpienia do związku na następny dzień tzn. w dniu protestu został wyrzucony z pracy. To jest ewidentna zła wola zarządu spółki i jesteśmy pewni, że sąd rozstrzygnie sprawę na naszą korzyść. Niestety postępowania przed sądem nadal są przewlekłe, dlatego była tu potrzebna obecność ludzi z całej polski i stąd pokazanie naszej „Solidarności” – powiedział Śniadek. Na koniec szef „Solidarności” przypomniał słowa Ojca Świętego „Nigdzie gdzie pracownicy potrzebują pomocy w obronie swojej godności nie może zabraknąć Solidarności”.

OGÓLNOPOLSKA MANIFESTACJA W WARSZAWIE

Bez przebaczenia

Pracownicy likwidowanych zakładów, którzy przyjechali na ogólnopolską manifestację do Warszawy 15 grudnia nie pozostawili na rządzie suchej nitki. Zapowiedzieli, że nie przebaczą i nie zapomną zaniechań, których dopuścili się ludzie odpowiedzialni za polski przemysł i polskich robotników.

Na ulicach stolicy w samo południe pojawiło się ponad 3 tysiące pracowników, którzy przyjechali domagać się rozwiązań dla

polskiego przemysłu. Manifestacja zorganizowana na wniosek Sekcji Krajowej Przemysłu Okrętowego oraz regionów Zachodniopomorskiego i Gdańskiego spotkała się odzewem pracowników. Mimo mrozu i niesprzyjającej pogody przyjechali z całej Polski. Domagali się pracy i chleba, osłon i programów dla zwalnianych pracowników oraz opracowania pomocy dla upadających zakładów i branż.

Jest problem

Manifestacja rozpoczęła się na pl. Trzech Krzyży, pod Ministerstwem Gospodarki. Do zebranych przemawiał m.in. przewodniczący Komisji Krajowej Janusz Śniadek, który mówił o konieczności ratowania polskiego przemysłu stoczniowego i o tragicznych skutkach jego upadku. Wspominał także o innych branżach w obronie których Solidarność przyjechała do Warszawy: -Kolej to nie tylko sprawa pracowników tej firmy – mówił przewodniczący. -Bez dobrze funkcjonującej kolei wielu z nas nie będzie w stanie dotrzeć do pracy. A bez tego nie będziemy mogli zarobić na chleb. Zagrożone są także inne zakłady pracy. Nie tylko te z największych branż. Choćby Police, które wymieniamy w naszej petycji i o które będziemy walczyć, tak jak o każde miejsce pracy.

Janusz Śniadek podkreślał, że choć manifestujących jest „tylko” kilka tysięcy, to problem z którym przyjechali dotyka setek tysięcy rodzin w całej Polsce: -Bardzo wam dziękuję, że tu przyjechaliście. Nie ma nas dziś kilkadziesiąt tysięcy. Jest kilka tysięcy. Ale niech nikt z dziennikarzy nie mówi, że skoro nie było nas morze, to nie ma problemu. Problem jest!

Następnie przedstawiciele Solidarności złożyli w ministerstwie gospodarki, gdzie przyjął ich wiceminister Rafał Baniak, petycję z postulatami dotyczącymi obrony miejsc pracy w przemyśle stoczniowym, zbrojeniowym i transporcie kolejowym. Po ich powrocie manifestacja zaczęła się przemieszczać w stronę Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Na samym początku jechał samochód z przytwierdzoną na dachu syreną okrętową. To za jej sprawą połowa Warszawy słyszała, że w Alejach Ujazdowskich coś się dzieje.

Prowokacja

W połowie drogi do KPRM nad głowami manifestujących pojawił się śmigłowiec. Latał nad nimi do końca manifestacji. – Na benzynę do samochodów na patrole to nie ma pieniędzy, a na takie latanie nad nami to są – komentowali uczestnicy marszu. W pewnym momencie śmigłowiec zaczął latać niżej i bliżej. Niektórzy zaczęli odczytywać to jako prowokację: -Rzućcie gaz! Jak za komuny! – krzyčeli ci, którzy pamiętali walki z ZOMO. Okazało się, że to nie koniec policyjnych prowokacji. Pod kancelarią czekały trzy

rzędy policjantów. Ustawionych za podwójną linią metalowych barierek. Drzwi do kancelarii były zabarykadowane. Zazwyczaj, aby nie prowokować niepotrzebnej agresji policyjne oddziały prewencji czekają ukryte tuż obok chronionego budynku, lub w środku. Tym razem jednak, nie wiadomo dlaczego, przed manifestacją urządzono pokaz policyjnej siły. Być może to spowodowało, że w stronę budynku, który ochraniaли policjanci poleciały petardy.

Przewodniczący Zarządu Regionu Podlaskiego Józef Mozolewski tonował emocje. Apelował o nie rzucanie petardami w policjantów. Być może właśnie dzięki niemu lekko rannych (oparzonych przez petardy) zostało tylko dwóch z nich, bo nastroje były bardzo gorące. - Wymagali opatrzenia przez lekarza – mówił rzecznik Komendy Stołecznej Policji podinspektor Maciej Kaczyński.

Będą rozmowy

Do KPRM również udała się delegacja Solidarności, aby złożyć petycję. Spotkał się z ministrem Michałem Bonim. Jak relacjonował potem przewodniczący Śniadek minister zadeklarował chęć rozmów o problemach. Ustalono wstępne daty spotkań i dyskusji na temat poszczególnych branż. I tak już 18 grudnia ma się odbyć spotkanie dotyczące przemysłu zbrojeniowego. 6 stycznia w Ministerstwie Infrastruktury będzie spotkanie dotyczące przemysłu kolejowego, a 13 i 14 stycznia z przedstawicielami rządu spotkają się stoczniowcy.

Rząd zadeklarował także współpracę w sprawie pozyskiwania środków z tzw. funduszu globalizacyjnego, dzięki któremu unijne pieniądze można przekazać pracownikom likwidowanych zakładów (po spełnieniu odpowiednich warunków).

Zanim jednak uczestnicy manifestacji rozjechali się w Polskę do zebranych przemawiali działacze z poszczególnych branż i regionów. Podkreślali, że wszystkie inne kraje walczą o swoją gospodarkę: -Wszystkie rządy realizowały politykę ochrony strategicznych branż przemysłu zatrudniających setki tysięcy osób. A polski rząd nie – mówili działacze.

- *Maciej Chudkiewicz, Tygodnik Solidarność*

PETYCJA

Przedstawiciele polskiego rządu w czerwcu br. podpisali w Genewie „Globalny pakt na rzecz zatrudnienia” przyjęty przez delegatów na 98. Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy. Rządy, pracodawcy i związkowcy wspólnie: „...zgodzili się uczynić pełne i produktywne zatrudnienie oraz godną pracę jednymi z priorytetów reakcji na kryzys”. Tymczasem w naszym kraju narastają zagrożenia dla pracowników kolejnych branż, a podejmowane działania – jak np. ustawa o łagodzeniu skutków kryzysu – są nieskuteczne.

Pogłębia się dramat polskich stoczni i stoczniowców. Programy osłonowe mające umożliwić znalezienie pracy nie przynoszą efektów. Ustawa kompensacyjna nie doprowadziła do reaktywacji działalności na majątku tych podmiotów. Kilku-dziesięcioletni dorobek polskiej myśli technicznej i wielu pokoleń stoczniowców przestaje istnieć.

Groźba upadłości może dotknąć niektóre kolejowe spółki przewozowe – przedsiębiorstwa umożliwiające dojazd do pracy i zatrudniające tysiące pracowników. Przejęte przez samorządy z ogromnym zadłużeniem nie są się w stanie normalnie rozwijać. Przez lata pozostawione same sobie, dziś znalazło się w sytuacji bez wyjścia. Bez pomocy państwa – mogą nie przetrwać.

Ponownie czarne chmury zbierają się nad przemysłem zbrojeniowym, który jest kluczowym elementem systemu bezpieczeństwa kraju. Zatrudnieni w nim pracownicy mają unikalne umiejętności i wiedzę niespotykane w innych branżach. Polska dla zachowania zdolności obronnej musi wspierać własny przemysł zbrojeniowy.

Także w innych branżach coraz więcej zakładów zapowiada zwolnienia lub przeżywa poważne trudności, tak jak Zakłady Chemiczne Police S.A., w których sytuacja grozi wstrzymaniem produkcji i

likwidacją ponad czterech tysięcy miejsc pracy.

Dlatego zebrani w dniu 15. grudnia przedstawiciele NSZZ „Solidarność” z całej Polski, w przededniu rocznic tak bolesnych dla naszego kraju, dla stoczniowców i górników, wydarzeń grudniowych z 1970 i 1981 roku, wzywamy Rząd Rzeczypospolitej do:

1. Skutecznego ratowania polskiego przemysłu okrętowego, branży zatrudniającej w stoczniach i setkach zakładów kooperujących tysiące wykwalifikowanych pracowników.
2. Wdrożenia polityki transportowej gwarantującej istnienie polskich spółek przewozowych, zapewniających pracę i dojazd do pracy.
3. Należytej troski o obronność państwa przez ochronę przed upadłością polskiego przemysłu zbrojeniowego.
4. Rzeczywistej realizacji – w oparciu o uczciwy dialog z partnerami społecznymi - „Globalnego Paktu na Rzecz Zatrudnienia” podpisanego w imieniu polskiego Rządu w czerwcu br. w Genewie.

Postulujemy efektywne wykorzystanie do tego celu funduszy europejskich, w szczególności europejskiego funduszu globalizacyjnego.

Bezrobocie kosztuje dziś i będzie kosztować w przyszłości!

Dramatyczną cenę płacą za to ludzie pozbawieni pracy nie z własnej winy, ale zapłacimy za to także my wszyscy!

Raz zlikwidowanych branż nie odbudujemy!

- *W imieniu zebranych: - Janusz Śniadek – przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Warszawa 15.12.2009 roku.*

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych

Wyszczególnienie	XI 2009			I-XI 2009
	XII 2008= 100	XI 2008= 100	X 2009= 100	I-XI 2008= 100
OGÓŁEM	103,5	103,3	100,3	103,5
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	103,9	104,4	100,6	105,1
Żywność i napoje bezalkoholowe	102,9	103,4	100,7	104,1
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	108,0	108,3	100,1	109,5
Odzież i obuwie	94,4	93,8	100,0	92,5
Mieszkanie	104,9	105,0	100,1	107,4
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	105,6	105,8	100,1	108,8
w tym nośniki energii	105,7	105,9	100,1	110,9
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	102,0	102,0	100,1	102,0
Zdrowie	103,1	103,3	100,1	103,1
Transport	107,6	103,0	100,9	96,8
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	114,0	103,7	102,4	91,6
Łączność	99,4	99,3	99,6	99,7
Rekreacja i kultura	102,5	102,8	99,9	102,2
Edukacja	102,7	102,8	100,1	103,5
Restauracje i hotele	104,0	104,4	100,2	105,1
Inne towary i usługi	103,2	103,5	100,1	102,5

Budownictwo mieszkaniowe^{a)} w okresie I-XI 2009 r.

Formy budownictwa	2009				
	XI			I-XI	
	liczba mieszkań	XI 2008=100	X 2009 = 100	liczba mieszkań	I -XI 2008= 100
Mieszkania oddane do użytkowania					
Ogółem:	14792	122,9	108,2	143317	105,9
Spółdzielcze.....	802	169,9	144,5	6709	86,6
Indywidualne.....	6796	99,6	110,8	63510	96,6

Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem.....	6149	150,4	104,6	66016	117,5
Pozostałe ^{b)}	1045	161,0	94,5	7082	125,3
Mieszkania, których budowę rozpoczęto					
Ogółem.....	10276	116,8	71,6	134511	80,2
Spółdzielcze.....	231	60,5	50,7	3928	70,5
Indywidualne.....	4977	106,1	66,5	86374	93,0
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem.....	4754	132,6	88,4	40014	62,5
Pozostałe ^{b)}	314	44,3	30,3	4195	78,5
Mieszkania, na realizację których wydano pozwolenia					
Ogółem.....	11559	87,8	82,2	164195	76,5
Spółdzielcze.....	69	26,4	27,4	3532	68,3
Indywidualne.....	6743	99,4	81,6	95031	90,5
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem.....	4272	74,8	97,3	57886	61,1
Pozostałe ^{b)}	475	114,2	40,9	7746	80,4

a) Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych
 b) zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw¹ w listopadzie 2009 r.

Wyszczególnienie	XI 2009			I-XI 2009
	w liczbach bezwzględnych	X 2009 = 100	XI 2008 = 100	I-XI 2008 = 100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys	5265,2	100,0	97,8	98,8
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	3403,92	102,8	102,3	104,5
w tym bez wypłat z zysku	3402,06	102,7	102,4	104,5

Zródło: GUS

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA

Kolejne posiedzenie Naczelnej Rady Zatrudnienia z udziałem (chwilowym) Wiceminister pracy Czesławy Ostrowskiej odbyło się 29 października 2009r. i było poświęcone głównie kierunkom zmian związanych z modernizacją kształcenia zawodowego oraz planom finansowym funduszy celowych rynku pracy na rok 2010.

Zespół opiniodawczo konsultacyjno zawodowy przy MEN przedstawił informację i kierunki zmian w zakresie modernizacji kształcenia zawodowego, w celu uczynienia szkół zawodowych szkołami pozytywnego wyboru. W informacji odnaleźć można wieloletnie, słuszne hasła – odbywania przez uczniów praktycznej nauki zawodu z wyko-

rzystaniem nowoczesnych technologii, sprzętu i urządzeń, a także zatrudniania absolwentów z dyplomami potwierdzającymi kwalifikacje w wyuczonym zawodzie – włączenie pracodawców w kształcenie zawodowe przyszłych pracowników m. in. przez wprowadzenie ulg i odpisów podatkowych. *(Informację powyższą przekazałem Sekretariatowi Nauki i Oświaty celem wyrażenia opinii Związku).* W toku debaty członkowie Naczelnej Rady Zatrudnienia stwierdzili m.in. że w Polsce jest niezbędne kształcenie dualne (nauka + praktyka zawodowa + praca). W tym celu pożądana jest umowa społeczna. Niezbędne są także badania zarówno zawodów deficytowych i nadwyżkowych, potrzeby pracodawców, ranking szkół, efektywność zatrudnienia i śledzenie kariery zawodowej absolwentów, a także znaczne pogłębienie wsparcia ulg finansowych zarówno dla pracodawców jak i dla szkół zawodowych oraz inwestycje /w zakresie regularnej wymiany sprzętu w warsztatach na bardziej nowoczesny./

Kwestionowano również jakość edukacji. Pracodawcy potrzebują wyszkolonych pracowników od razu a nie, żeby doszkalali na kursach absolwentów. Uznanie członków Rady wzbudziła informacja o sposobach edukacji i zatrudnienia absolwentów przez OHP.

Nie ulega wątpliwości, że przyszłość szkolnictwa zawodowego zależy zarówno od realizacji regionalnych polityk edukacyjnych, jak i od zatrudniania absolwentów szkół pozytywnego wyboru pod warunkiem opłacania godziwą płacą tychże absolwentów.

Naczelna Rada Zatrudnienia nie głosowała ws. przedłożonych informacji o projektach planów finansowych Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na rok 2010 (na wniosek NSZZ Solidarność), jako że plany te zostały już wcześniej przegłosowane w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, bez opinii partnerów społecznych oraz Naczelnej Rady Zatrudnienia. W toku debaty stwierdziłem, że plan Funduszu Pracy na rok 2010 powiela złą praktykę lat ubiegłych ratowania budżetu państwa kosztem bezrobotnych i wyprowadza kolejne miliardy przeznaczone na aktywne formy wspomagania mobilności bezrobotnych na rzecz wypłaty świadczeń przedemerytalnych.

Kontrowersję wzbudza też wyprowadzanie środków FP na wspomaganie szkoleń dla lekarzy i pielęgniarek (osób pracujących)

w sytuacji wzrostu bezrobocia rejestrowanego. W rezultacie spada zakres obsługiwanych osób bezrobotnych zarejestrowanych w sytuacji wzrostu bezrobocia.

Ponadto protestuję przeciw utrudnionemu dostępowi do niskich zasiłków dla bezrobotnych (niezgodnych z Konwencją MOP 102 i 168). Zapytałem wprost czy zasiłek dla bezrobotnych jest za wysoki i czy zasiłkobiorców jest za dużo?

Plan finansowy FP nie odpowiada na podstawowe pytanie ile osób w 2010 roku będzie objętych wsparciem/ ile osób uzyska zatrudnienie subwencjonowane/ co będzie z pracownikami obsługującymi upadający sektor przemysłu stoczniowego? (w tym ludzi z Zakładów Cegielskiego w Poznaniu)?!

Przecież brak tych informacji urąga dokumentom i realizacji odnowionej Strategii Lizbońskiej w warunkach kryzysu.

Niedopuszczalne jest też milczenie Resortu Pracy na wciąż pojawiające się notki prasowe o brakach środków FP na stypendia dla bezrobotnych, na dotacje dla bezrobotnych, na centra aktywizacji zawodowej, indywidualne plany działania, na koszty ubezpieczeń zdrowotnych za osoby bezrobotne zarejestrowane w PUP. Kontrowersje budzi też niższy zasiłek dla bezrobotnych zarejestrowanych tuż przed 1 stycznia 2010r.

W zakresie planu FGŚP na rok 2010 zażądałem przedstawienia 16 analiz i analizy zbiorczej w związku z opracowaniem przez Resort Pracy analizy sytuacji ekonomicznej podmiotów gospodarczych w poszczególnych regionach kraju, a będących podstawą do oszacowania potencjalnych wydatków FGŚP na lata 2010 – 2012. Skoro jest ta analiza należy ją upublicznić

FGŚP wypłacił do września 2009r., 3 097 646 świadczeń dla pracowników od początku swego istnienia (117 446 w roku 2009).

Na wypłaty dla przemysłu stoczniowego przeznaczono łącznie 588 069 tys. zł.

Tradycyjnie poprosiłem o monitoring ustaw antykryzysowych celem zmian legislacyjnych, a także przedstawiłem Naczelnej Radzie Zatrudnienia treść Uchwały Nr 15 XXIII KZD NSZZ Solidarność w zakresie braku realizacji przez rząd społecznej gospodarki rynkowej w kontekście strategii lizbońskiej jak i kryzysu.

Naczelna Rada Zatrudnienia uzyskała informację o stanie i strukturze zatrudnienia w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy za rok 2008 w zakresie stanu kadry jak i wyposażenia psz.

Utrzymała się dobra tendencja wzrostu zatrudnienia (do poziomu 22362 osób) we wszystkich województwach. Ważne że wzrosło zatrudnienie pośredników pracy, doradców zawodowych, specjalistów ds. rozwoju zawodowego, choć jeszcze zdecydowanie za mało w stosunku do potrzeb.

W rezultacie na jednego pracownika powiatowego urzędu pracy przypada 76 bezrobotnych, na jednego pośrednika zawodowego przypada 436 bezrobotnych, na 1 doradcę zawodowego przypada 1020 bezrobotnych, ale trzeba przypomnieć, że w 2008r. spadło znacznie bezrobocie rejestrowane i bardzo wielu młodych wyemigrowało a zapowiedzi na rynku pracy są niewesołe.

- *Jacek Smagowicz*

Gdańsk, dnia 2 grudnia 2009r.

Szanowna Pani
Jolanta Fedak
Minister Pracy i Polityki Społecznej
Warszawa
WZB/230/09

Szanowna Pani Minister

W związku z obowiązującym przepisem art. 69 ust. 4 ustawy o promocji zatrudnienia z dnia 20 kwietnia 2004r. (Dz.U. nr 99 poz. 1001 z późn. zm.) oraz utratą mocy obowiązującej przez rozporządzenie w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń i wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, z dnia 14 maja 2007r. (Dz. U. 93 poz. 625) zwracam się z prośbą o wyjaśnienie przyczyn braku nowego rozporządzenia oraz podjęcie przez resort niezwłocznych działań zmierzających do jego wprowadzenia.

W związku z powyższym brakiem pracodawcy, którzy wyszkolili pracowników ze środków zakładowego funduszu szkoleniowego, nie otrzymali zgodnie z obowiązują-

cymi przepisami zwrotu poniesionych kosztów szkolenia. Przedmiotowy problem dotyczy m. in. następujących zakładów pracy: Zakłady Azotowe w Tarnowie-Mościcach S.A., Karpacka Spółka Gazownictwa Sp. z o. o., FSE „Tamel” S.A., Karpacki Oddział Obrotu Gazem, Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „MPEC”, Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-System, PGIING S.A., Mazowiecki Oddział Obrotu Gazem, PGNiG Oddział w Sanoku.

Ww. zaniechanie jest szczególnie naganne zwłaszcza, że w czasie kryzysu gospodarczego brak środków ze zwrotu kosztów szkolenia może w znacznym stopniu przyczynić się do utraty płynności finansowej przedsiębiorstw.

Proszę o pilną interwencję oraz zwracam się z prośbą o umieszczenie w porządku obrad najbliższego posiedzenia Naczelnej Rady Zatrudnienia ww. kwestii, z konkretnymi propozycjami zmian.

- *Z wyrazami szacunku*
– *Jacek Smagowicz*

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

WIZERUNEK

Duże szkolenie dla Ziemi Przemyskiej

W dniach 28-29 października 2009 r. Region Ziemia Przemyska NSZZ „Solidarność” zorganizował w Horyńcu Zdroju kolejne szkolenie pt. „Świadome kształtowanie wizerunku działacza związkowego - cz. II”.

Uczestników było tym razem wyjątkowo dużo: aż 32 osoby; wśród nich znalazła się liczna grupa związkowców z PKP Cargo (15 osób). Uwarunkowania liczebnościowe i ograniczenia czasowe wpłynęły

na zmodernizowanie przez prowadzącą konspektu zajęć.

Dwudniowe szkolenie w dużej mierze poświęcone było ćwiczeniom z retoryki i emisji głosu. Każdy z uczestników mógł sprawdzić swoje umiejętności w poprawnym budowaniu zdań, wygłaszaniu przemówień – a także przemawianiu podczas

zebrań związkowych. Bardzo dobrze zostały przyjęte dodatkowe zagadnienia z zakresu stresu i panowania nad emocjami.

Zajęcia prowadziła Maria Kościńska – trener Działu Szkoleń Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

- *MK*

Spożywcy w Ciechocinku

W tym uzdrowiskowym mieście, w ośrodku „Green Park”, Sekretariat Przemysłu Spożywczego NSZZ „Solidarność” zorganizował dla 17 osób z krajowych sekcji branżowych szkolenie nt. kształtowania wizerunku działacza związkowego (cz. II).

Przez trzy dni (17-19 listopada 2009 r.) uczestnicy szkolenia zapoznawali się z technikami kształtowania wizerunku. Każdy uczestnik szkolenia miał możliwość wystąpienia publicznego przed kamerą. Dalsze rozważania poświęcone były: ćwiczeniom z

retoryki, radzeniu sobie ze stresem i emocjami oraz emisji głosu. Dodatkowym uzupełnieniem programu szkolenia była projekcja filmów szkoleniowych nt. odczytywania mowy ciała i zastosowania technik walki ze stresem. Dyskutowano także nt. wizerunku „Solidarności” w mediach.

Zajęcia prowadziła Maria Kościńska z krajowego Działu Szkoleń.

- *MK*

EKONOMIA

Szkolenie dla Sekretariatu Metalowców

W dniach 3-6 listopada, w związkowym Centrum Szkoleniowym „Da!” na gdańskim Przymorzu, odbyło się szkolenie ekonomiczne dla liderów organizacji skupionych w Sekretariacie Metalowców NSZZ „Solidarność”. Szkolenie to obejmowało grę w przedsiębiorstwo oraz elementy analizy ekonomicznej. Wzięło w nim udział 21 osób z 11 organizacji związkowych. Zajęcia prowadził Janusz Zabiega – trener krajowego Działu Szkoleń.

W pierwszej części szkolenia uczestnicy wzięli udział w symulacji funkcjonowania przedsiębiorstwa. Mieli możliwość założenia przedsiębiorstwa i śledzenia ekonomicznych efektów podejmowa-

nych (samodzielnie) decyzji. Gra pozwoliła też zapoznać się z podstawami prowadzenia dokumentacji księgowej firmy – takimi jak bilans i rachunek wyników. W drugiej części uczestnicy zapoznali się z podstawowymi zasadami badania bilansu i rachunku wyników (zmiany poziome, pionowe, odchylenia) oraz z zasadami korzystania z analizy wskaźnikowej (wskaźniki płynności, sprawności działania, wspomaganie finansowego i rentowności). Szkolenie zakończyło się próbą stworzenia wstępnego raportu analizującego sytuację finansowo-ekonomiczną firmy.

- *JZ*

ROZWÓJ ZWIĄZKU

Cztery szkolenia dla Ziemi Przemyskiej

W dniach 17 i 18 listopada w siedzibie ZR w Przemyśle i w dniach 19 i 20 listopada w siedzibie regionalnego Oddziału w Jarosławiu odbyły się szkolenia dla

przedstawicieli organizacji zakładowych z zakresu rozwoju związku; każde z tych szkoleń było częścią drugą – przeznaczoną dla działaczy, którzy część pierwszą i

pierwsze doświadczenia praktyczne mają już za sobą.

Wszystkie szkolenia prowadził Janusz Zabiega z działu szkoleń KK. Wzięło w nich udział łącznie 62 uczestników (odpowiednio: 12, 12, 18 i 20 osób).

Po zapoznaniu się z przedstawioną przez prowadzącego propozycją strategii działania na rzecz rozwoju związku w zakładzie i przedyskutowaniu wszystkich inte-

resujących kwestii – uczestnicy napisali plany rozwoju dla swoich organizacji. Plany te realizowane będą w większości do czerwca przyszłego roku; w sumie zaplanowano pozyskanie ok. 330 nowych członków.

Wszystkie szkolenia otwierał i zamykał przewodniczący Zarządu Regionu Andrzej Buczek.

- JZ

Tesco w Poroninie

W dniach 12-13 listopada w porońskim pensjonacie „Litworówka” odbyło się szkolenie z zakresu rozwoju związku (podstawowe) dla działaczy związkowych z Tesco Polska. W szkoleniu uczestniczyło 13 przedstawicieli tej organizacji.

Zajęcia prowadził krajowy trener Janusz Zabiega. Podczas całego spotkania obecna również była przewodnicząca Komisji Zakładowej Katarzyna Sawicka.

- JZ

Podstawowe dla Wielkopolski Południowej

Od 30 listopada do 1 grudnia 2009 r., w gołuchowskim kompleksie dawnych zabudowań folwarcznych), odbyło się szkolenie podstawowe z zakresu rozwoju związku dla działaczy związkowych. Zajęcia prowadził Janusz Zabiega z krajowego Działu Szkoleń.

W szkoleniu uczestniczyło 18 działaczy reprezentujących 16 organizacji zakładowych: WUW Poznań, PKS Ostrów Wlkp. i Kalisz, PUK, ZMER, Mahle, PEC Krotoszyn, PWiK Kalisz, PKP Cargo, KRIO

Odolanów, WSK, Oświata Rychtel, ZOIGO MZO, Oświata Pleszew.

Po zapoznaniu się z przedstawioną przez prowadzącego propozycją strategii działania na rzecz rozwoju związku w zakładzie – uczestnicy napisali plany rozwoju dla swoich macierzystych organizacji; plany realizowane będą do czerwca przyszłego roku i zaplanowano pozyskanie ok. 150 nowych członków.

- JZ

DIALOG SPOŁECZNY

Szkolenie dla Trenerów Dialogu Społecznego

W dniach 23-26 listopada, w ministerialnym Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” na warszawskiej Sadybie, odbyło się, w ramach unijnego projektu Konstruktyny dialog – program rozwoju kompetencji liderów NSZZ „Solidarność” (z programu Kapitał Ludzki), szkolenie metodyczne przygotowujące trenerów do prowadzenia szkolenia pt. Lider dialogu społecznego – program rozwoju kompetencji działaczy szczebla zakładowego NSZZ „Solidarność”.

W szkoleniu wzięło udział 20 trenerów – z następujących regionów: Mazowsze, Gdański, Śląsko-Dąbrowski, Dolny Śląsk, Warmińsko-Mazurski, Zagłębie Miedziowe,

Zielonogórski, Wielkopolska Południowa oraz biuro Komisji Krajowej. Omówiono kwestie merytoryczne, metodyczne i organizacyjne. Wszyscy uczestnicy otrzymali na koniec poświadczony certyfikat Trenera Dialogu Społecznego.

Czterodniowe szkolenia przez nich prowadzone odbywać się będą w całym kraju od lutego 2010 do maja 2011 roku. Będą one dotyczyć dialogu autonomicznego w kontekście obowiązujących podstaw, możliwości i procedur prawnych.

- EW

INFORMACJE RÓŻNE

DWUDNIOWE POSIEDZENIE KOMISJI KRAJOWEJ W KIELCACH

Sytuacja w PKP Przewozy Regionalne, czy zmiana ustawy Karta Nauczyciela to niektóre tematy, o których dyskutowano podczas ostatniego posiedzenia Komisji Krajowej, która odbyła się w Kielcach w dniach 24-25 listopada.

Komisja Krajowa uznając za swój obowiązek zabranie głosu w dyskusji dotyczącej obecności Krzyża w miejscach publicznych, przypomina, że historia Polski i Europy nierozdzielnie związana jest z chrześcijaństwem, a obecność Krzyża w życiu publicznym upominało się wiele pokoleń Polaków. Komisja Krajowa z oburzeniem przyjmuje nie tylko informację o orzeczeniu Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasbourgu, ale także fakt, że w Polsce są środowiska, które kwestionują obecność Krzyża w szkołach, szpitalach czy zakładach pracy.

Jednym z tematów posiedzenia Komisji Krajowej była sytuacja w spółce PKP Przewozy Regionalne. Zdaniem związkowców do katastrofalnej sytuacji w spółce, doprowadziły nieprzemysłane działania Ministerstwa Infrastruktury. PKP Przewozy Regionalne utraciły przychody z przewozów międzywojewódzkich (850 mln zł rocznie) ponosząc jednocześnie część kosztów związanych z tymi przewozami. Restrukturyzacja przeprowadzona w 2008 r. w oparciu o nieprawidłowe prognozy ekonomiczne przygotowane przez Grupę PKP spowodowała m.in. pogorszenie oferty przewozowej dla pasażerów, utratę połączeń w ruchu regionalnym, utratę płynności finansowej, zagrożenie upadłością i groźbę likwidacji miejsc pracy.

Komisja Krajowa domaga się od Ministerstwa Infrastruktury:

- działań gwarantujących dalsze istnienie i rozwój polskich spółek przewozowych;
- oddłużenie spółki PKP Przewozy Regionalne
- odstąpienia od zajęć komorniczych z rachunków bankowych PKP PR;
- realizacji porozumienia z 17 lipca 2008 r. i objęcie pracowników pakietem gwarancji pracowniczych;

- doprowadzenie do współpracy między PKP PR a PKP Inter City korzystnej dla podróżnych i pracowników.

Komisja Krajowa wezwała również rząd do udzielenia pomocy Zakładom Chemicznym w Policach. Z powodu braku dostaw gazu i odmowy poręczenia kredytu przez rządową Agencję Rozwoju Przemysłu Policom grozi zatrzymanie produkcji i likwidacja kilku tysięcy miejsc pracy. "Upadłość kolejnego dużego zakładu w województwie zachodniopomorskim oznacza dalszą degradację całego regionu, czego negatywne skutki będą odczuwalne przez wiele lat" - czytamy w stanowisku Komisji Krajowej.

Na wniosek Sekretariatu Oświaty i Wychowania, Komisja Krajowa zwróciła się do Prezydenta RP, Rady Ministrów i kół poselskich o uchylenie przepisów wprowadzonych do Karty Nauczyciela w 2008 i dotyczących zwiększenia godzin pracy.

Genezą wprowadzenia tych zmian były negocjacje płacowe między stroną rządową a związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli, prowadzone w drugiej połowie 2008 r. Przedmiotem rozmów było zwiększenie wynagrodzeń nauczycieli w roku 2010 i w latach następnych. W zamian za to nauczyciele zostali zobowiązani do zwiększenia ilości godzin pracy w ramach otrzymywanego wynagrodzenia z tym, że w roku szkolnym 2009/2010 zwiększenie miało nastąpić o jedną godzinę, a w roku szkolnym 2010/2011 i dalszych latach o dwie godziny.

Oświatowa "Solidarność" stoi na stanowisku, że w roku 2009 nie było już mowy o znaczącym zwiększeniu płac dla nauczycieli i nie wiadomo, co przyniosą lata następne. Mimo to, zmiany dotyczące czasu pracy nauczycieli weszły w życie z dniem 1 września 2009 r.

Komisja Krajowa zdecydowała również decyzję o zmianie zasięgu działania regionów, rozszerzając obszar Regionu Śląsk Opolski o gminę Brzeg i miasto Brzeg z powiatu brzeskiego w województwie opolskim.

- *Dział Informacji KK*

GRUDNIOWE ROCZNICE

W grudniu minęła 39. rocznica wydarzeń Grudnia'70 na Wybrzeżu a także 28. rocznica pacyfikacji kopalni „Wujek”. W Katowicach i na Wybrzeżu z tej okazji odbyły się uroczystości rocznicowe.

16 grudnia, w rocznicę zamordowania stoczniowców w grudniu 1970 roku, związkowcy z Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Stoczni Gdańskiej wspólnie z prezesem stoczni Igorem Jacenko złożyli kwiaty pod gdańskim pomnikiem Poległych Stoczniowców. Główne uroczystości rocznicowe w Gdańsku tradycyjnie rozpoczęła msza święta w kościele św. Brygidy, której przewodniczył metropolita Gdański arcybiskup Leszek Ślawoj Głódź. W uroczystościach uczestniczyli przedstawiciele komisji zakładowych z całego regionu, członkowie władz krajowych i regionalnych Związku z wiceprzewodniczącym Komisji Krajowej Maciejem Jankowskim i przewodniczącym Regionu Gdańskiego Krzysztofem Dośłą, a także reprezentanci władz miasta i województwa. Po mszy złożono kwiaty pod pomnikiem Poległych Stoczniowców, gdzie odbył się Apel Poległych.

Natomiast w Katowicach odbyły się uroczystości 28. rocznicy tragicznych wydarzeń w kopalni Wujek. Uroczystości tradycyjnie rozpoczęła msza św. w kościele pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego. Następnie uczczono pamięć poległych pod Pomnikiem - Krzyżem na placu przed kopalnią, który od dziś nosi nazwę Plac NSZZ „Solidarność”.

- Górnicy z Wujka zginęli w obronie wolności, godności i solidarności - podkreślali uczestnicy obchodów.

List prezydenta Lecha Kaczyńskiego do uczestników uroczystości odczytała minister Bożena Borys-Szopa. Prezydent oddając hołd poległym dziękował też żyjącym uczestnikom strajku, rannym i więzionym, że „już wówczas swoją odwagą i determinacją zaświadczyli, że w naszym kraju można i trzeba jednoznacznie oddzielić dobra od zła, prawdę od kłamstwa, a sprawiedliwość od niesprawiedliwości”.

Janusz Śniadek, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „S” w przemówieniu podkreślał, że wywalczona wolność nie przyniosła pracownikom w Polsce poczucia bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Oceniał, że polski wymiar sprawiedliwości ciągle nie zmył z siebie hańby, którą okrył się w czasach PRL-u.

- Nie wolno być obojętnym. Stając z boku marnujemy naszą wolność. Nie wolno uciekać od odpowiedzialności za dobro wspólne. Jesteśmy to winni naszym braciom, którzy za naszą wolność oddali swoje życie - podkreślał Śniadek.

Podczas pacyfikacji kopalni Wujek na początku stanu wojennego od milicyjnych kul zginęło 9 górników i wielu zostało rannych.

W Grudniu 1970 r. władze brutalnie stłumiły robotnicze protesty w Gdańsku, Gdyni, Szczecinie i Elblągu. Według oficjalnych komunikatów życie straciły wówczas 44 osoby a 1164 zostało rannych.

AKCJA "CZY IKEA JEST OK" PRZEKRACZA GRANICE

Przed największym na świecie sklepem IKEA (IKEA Kundens Kurva w Sztokholmie) odbyła się pikietka przeciwko praktykom, jakie stosuje koncern w Polsce. Jednocześnie w Svenska Dagbladet, jednym z największych dzienników w Szwecji ukazało się ogłoszenie prasowe dotyczące sytuacji pracowników ochraniających sklepy IKEA w Polsce.

Akcja, której organizatorem jest NSZZ "Solidarność", jest kontynuacją działań w obronie pracowników ochrony i trwa od listopada br. Wcześniej akcje ulotkowe odbyły się w 12 krajach Europy.

Związkowcy omagają się podjęcia przez kierownictwo koncernu IKEA odpo-

wiednich kroków w celu zaprzestania łamania praw pracowniczych przez Solid Security – firmę ochraniającą polskie sklepy szwedzkiego giganta. Solid Security nie przestrzega praw pracowniczych, nie godzi się na członkostwo swych pracowników w związkach i odmawia utworzenia funduszu socjalnego.

Kierownictwo IKEA w Polsce zna tę sytuację, ale nie podejmuje żadnych kroków. Od dwóch miesięcy przedstawiciele pracowników Solid próbują nawiązać kontakt z przedstawicielami koncernu w Polsce. IKEA jednak udaje, że to nie jest jej problem.

W sztokholmskim dzienniku „Svenska Dagbladet” ukazało się płatne ogłoszenie, podpisane przez „Solidarność”, opisujące

sytuację pracowników Solid Security, pracujących dla szwedzkiego koncernu.

Ogłoszenie wzywa mieszkańców Szwecji do wyrażania solidarności z polskimi

związkowcami oraz źle wynagradzanymi i wykorzystywanymi pracownikami Solid Security.

- *Dział Informacji KK*

PRACODAWCA PRZYJAZNY PRACOWNIKOM

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” rozpoczyna trzecią edycję Akcji Certyfikacyjnej Pracodawca Przyjazny Pracownikom.

W ten sposób od trzech lat NSZZ "Solidarność" wyróżnia zakłady pracy, które swoimi działaniami wpisują się w wartości

propagowane przez Związek: preferowanie stałego zatrudnienia, przestrzeganie prawa i standardów pracy oraz zapewnianie pracownikom możliwości zrzeszania się w związki zawodowe. Patronat nad konkursem objął prezydent Lech Kaczyński.

ZAPROSZENIE

Szanowni Państwo !

Po raz trzeci rusza ogólnopolska Akcja Certyfikacyjna Pracodawca Przyjazny Pracownikom. Cykliczna akcja, organizowana przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” pod patronatem Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, mająca na celu promowanie dobrych praktyk w zakładach pracy, zyskuje co raz większe zainteresowanie nie tylko wśród związkowców. Jestem przekonany, że kryzys gospodarczy nie jest w stanie zniweczyć wysiłku wielu pracodawców i działaczy związkowych budujących partnerskie relacje w miejscu pracy.

Należy podkreślić, że Akcja Certyfikacyjna jest organizowana przez związek zawodowy, a Certyfikat jest wyrazem jego uznania dla pracodawców doceniających znaczenie dialogu. Chcemy pokazać, że interesy przedsiębiorstwa i interesy pracowników są zbieżne. Takie zakłady istnieją, świetnie prosperują i mogą być przykładem dla innych. Wierzymy, że propagowanie takich przykładów dobrze służy pracownikom,

przedsiębiorstwom i pokazuje właściwy kierunek rozwoju całego kraju. Trzeba to pokazać.

Dlatego liczymy na duży odzew z Waszej strony.

Do konkursu mogą być zgłoszone wszystkie przedsiębiorstwa/firmy, które swoimi działaniami wpisują się w wartości propagowane przez NSZZ "Solidarność". Chodzi głównie o preferowanie stałego zatrudnienia, przestrzeganie prawa i standardów pracy oraz zapewnianie pracownikom możliwości zrzeszania się w związkach zawodowych.

Zgłoszenia do akcji certyfikacyjnej może dokonać organizacja zakładowa NSZZ „Solidarność” działająca w zakładzie pracy. Swoją kandydaturę, przy poparciu organizacji związkowej, może też zgłosić zarząd przedsiębiorstwa.

Powodzenia !

- *Janusz Śniadek Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”*

ARTYKUŁ MIESIĄCA

ZWIĄZKI ZAWODOWE A OCZEKIWANIA PRACOWNIKÓW

Kryzys sprzyja pracodawcom

Z Jerzym Langerem, wiceprzewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ Solidarność na temat wyzwań, jakie stoją przed NSZZ Solidarność, rozmawia Maciek Chodkiewicz.

– Jakie są dziś oczekiwania pracowników wobec związku? Wiadomo, że rynek się nieustannie zmienia. Pracownicy potrzebują dziś zupełnie innego rodzaju opieki ze strony związków zawodowych niż 20 lat temu.

– Owszem, oczekiwania wobec związków zawodowych są duże, szczególnie tam, gdzie prawo pracy jest naruszane przez nieuczciwych pracodawców, gdzie godność pracowników nie jest respektowana. Ale problem jest bardziej złożony. Związki zawodowe są nieobecne w większości podmiotów działających w Polsce i nie wynika to z tego, że pracownicy nie potrzebują swojej reprezentacji. Nagłaśniane są przypadki wyrzucania ludzi z pracy z powodu podjęcia próby zorganizowania związku u danego pracodawcy. To stwarza złą atmosferę wokół związków, podobnie jak nagonka w mediach prezentująca działaczy związkowych jako darmozjadów żerujących na biednych pracodawcach. To nie sprzyja rozwojowi ruchu związkowego. Takie zjawiska są wprawdzie marginalne, ale wpisują się w pamięć, w przeciwieństwie do wielu sukcesów związkowych i wzorowo układanych relacji pomiędzy pracodawcami a reprezentacją pracowników, którą jest związek. Mediów to nie interesuje. Zawsze powtarzam, że uczciwy pracodawca nie boi się swojej załogi i jej przedstawicieli. Dobra atmosfera w pracy opłaca się obu stronom.

– Pracownikom nie jest dziś łatwo...

– Dziś rynek pracy jest nadal mocno obciążony garbem bezrobocia. Przy jego wzroście słabnie pozycja negocjacyjna pracowników, rośnie przewaga pracodawców i pokusa z ich strony, by w większym stopniu wyzyskiwać pracownika, który zawsze jest słabszą stroną w stosunku do swojego chlebodawcy. To zaczęło się trochę zmieniać, gdy otworzono rynki pracy w krajach UE i bezrobocie zaczęło się zmniejszać, ale kryzys znowu kusi i prowokuje pracodawców do patologicznych zachowań. Oczywiście nie dotyczy to wszystkich pracodawców. Całe szczęście, że część pracodawców stara się zrobić wszystko, by nie zwalniać ludzi. Wiedzą, że warto inwestować w pracowników, w stabilność zatrudnienia. Kryzys minie, a fachowcy potrzebni.

– A co z umowami o pracę na czas określony? To sprawa, z którą Polska ma chyba największy problem w Europie.

– Pracownicy zatrudnieni na umowę na czas określony nie mają takiego komfortu i poczucia bezpieczeństwa jak ci z umowami na czas nieokreślony. Inaczej są też traktowani, np. przez banki, zwłaszcza młodzi ludzie. A oni tego bezpieczeństwa potrzebują, zakładają przecież rodziny, chcą kupować domy. Tutaj nasuwa się kwestia traktowania pracowników. Człowiek który jest zatrudniony z wykorzystaniem umowy

o pracę na czas określony może zostać zwolniony zgodnie z prawem bez podania przyczyny. Nic go nie uchroni. Nawet jak ma umowę na 20 lat. Związki zawodowe mają tu bardzo ograniczone pole manewru. To główne patologie występujące w stosunkach pracy. A rosną oczekiwania pracowników wobec organizacji związkowych. Respondenci w przeprowadzanych badaniach mówią, że wpływ związków zawodowych jest za mały.

– Czy nie wynika to ze zbytowego rozdrobnienia głosu związków?

– Niewątpliwie w Polsce występuje u niektórych pracodawców nadmierny pluralizm związkowy. To nie sprzyja pracownikom. Rozdrobnione związki zawodowe dają pracodawcy możliwość prowadzenia własnej polityki i rozgrywania poszczególnych związków przeciw sobie. Dobry przykład to służba zdrowia, gdzie są związki skupiające przedstawicieli jednego zawodu, np. lekarzy, ale jest też Solidarność, która skupia wszystkich.

– A jak powinna wyglądać składka członków związku? To ciągle temat budzący żywą dyskusję. Czy powinniśmy zmierzać w kierunku modelu zachodnioeuropejskiego, gdzie składka w całości wychodzi z komisji zakładowych?

– Na temat składki prowadzona jest w związku ciągła rozmowa. Ten problem dotyczy wszystkich demoludów, czyli dawnych krajów bloku socjalistycznego. Tutaj związki zawodowe zbierają składkę od pracowników, a potem im ją w jakiś sposób oddają, np. w formie świątecznej paczki. Jeżeli pracownik wstępuje do związku zawodowego, żeby dostać np. świąteczną szynkę, to zbierając pieniądze przeznaczone na składkę związkową do pudełka, zbierze ich więcej. Musimy wypracować atrakcyjną ofertę dla naszych członków. Zamiast zwrotu części składki możemy naszym członkom zaproponować np. dodatkowe ubezpieczenie czy darmowy „Tygodnik Solidarność” rozsyłany dla każdego członka związku do domu. Musimy też inwestować w ekspertów związkowych pomagających nam bronić się przed niekorzystnymi zmianami choćby prawa pracy. Bo przecież gdyby nie Solidarność, to pomysły Szejnfelda czy Palikota doprowadziłyby do tego, że pracownicy przychodziliby do pracy na telefon i pracowali po 12 godzin, bo taki kaprys miałby ich szef. Potem mieliby wolne, a pracowali w święta. To są problemy, których nie widać dziś w zakładach, ale którym przeciwstawia się nasz związek.

Drodzy czytelnicy Biuletynu Informacyjnego Komisji Krajowej

Wraz z Serwisem Informacyjnym Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” rozsyłanym w listopadzie i grudniu 2009 r. przesłano następujące materiały i dokumenty:

SIS nr 44 (146) z 2 listopada 2009

- 1) Wystąpienie S.Portet na panelu podczas XXIII KZD w Białymstoku
- 2) Wystąpienie E.Tomaszewskiej na panelu podczas XXIII KZD w Białymstoku
- 3) SIS Zjazdowy cz. II

SIS nr 45 (147) z 9 listopada 2009

- 1) SIS Zjazdowy cz. III
- 2) Wystąpienie S.Szweda – „NSZZ „Solidarność” warunkiem budowy społeczeństwa obywatelskiego”
- 3) Wystąpienie J. Rybickiego „Etyka pracy – pomoc czy przeszkoda w budowie społeczeństwa obywatelskiego”
- 4) Wystąpienie J. Mosińskiego „Obywatelskie wyzwania dla NSZZ „Solidarność”

SIS nr 46 (148) z 16 listopada 2009

- 1) SIS tematyczny „Społecznie odpowiedzialni”

SIS nr 47 (149) z 23 listopada 2009

- 1) Globalny pakt na rzecz zatrudnienia przyjęty przez Międzynarodową konferencję Pracy podczas jej 98 sesji w Genewie 19 czerwca 2009

SIS nr 48 (150) z 30 listopada 2009

SIS nr 49 (151) z 7 grudnia 2009

- 1) SIS tematyczny prawny
- 2) Pismo przewodniczącego J. Śniadka do struktur branżowych ws. manifestacji w Warszawie 15 grudnia 2009 r.

SIS nr 50 (152) z 14 grudnia 2009

- 1) SIS tematyczny Zagraniczny
- 2) Petycja na 15 grudnia 2009
- 3) SIS Specjalny „Grudniowe Rocznice”
- 4) Wydarzenia specjalne – Dwutygodnik – Pismo Federacji Młodzieży Walczącej Reg. Gdańsk – rocznica wprowadzenia stanu wojennego

SIS nr 51 (153) z 21 grudnia 2009

- 1) SIS tematyczny prawny nt. Kodeksowe ograniczenia danych osobowych pracowników

SIS nr 52 (154) z 29 grudnia 2009

Osoby zainteresowane otrzymaniem ww. materiałów i dokumentów mogą skontaktować się z Mariuszem Depką z Sekretariatu Prezydium tel. (058) 30 84 312.